

Anul XXI – serie nouă

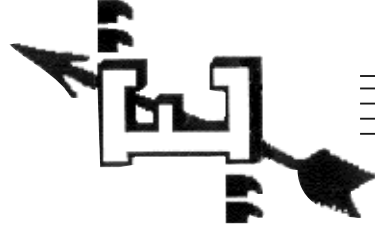
Nr. 63, martie 2013

EPIGRAMA

PUBlicație a UNIunii EPIGRAMIȘTILOR din ROMÂNIA

Director: **GEORGE CORBU**Redactor-șef: **LAURENȚIU GHIȚĂ***„Parcere personis, dicere de vitiis“*

Marcus Valerius Martialis

DIN SUMAR:

CU GÂNDUL LA MIHAI EMINESCU

*Deși se-aștern, peste români, zăpadă
Și dalbe flori – noi nu-l uităm defel.
Iar c-a fost mare, iată, ca dovadă,
Prea mulți, nici astăzi nu încep de el!*

Vasile Larco

- „*Epigrama – zbenghi jucăuș, care reflectă chipul nostru de o respirație*”, interviu cu **Paula Romanescu**;

- INTERVIURILE „EPIGRAMA” – **George Astaloș**;

- NOMINALIZĂRILE la PREMIIILE U.E.R.;

- CLUBUL CLUBURILOR – **Clubul celor fără club**;

- LECȚIA DE EPIGRAMĂ – dr. **Elis Râpeanu**;

- ALTFEL – Eseu **Gheorghe Leu**;

- CRONICILE CONCURSURILOR ȘI FESTIVALURILOR DE LA: Chișinău, Rm. Vâlcea, Tg Jiu – Cănașvoiu;

- MEDALION: DAN_T, a.k.a. Dan Prundoiu;

- Concursurile revistei;

- NOU: LOC DE DAT ... CU CAP – Dueluri, provocări;

- ZODIAC, Aniversări, IN MEMORIAM etc.

Directori fondatori:

VIRGILIU SLĂVESCU – seria veche**MIRCEA TRIFU** – seria nouă

**În acest număr, CARIGRAME – Maestrul
Mihai Danielescu**

REDAȚIONALE

■ RUGĂMINTE

Pentru a evita aglomerarea căsuțelor poștale personale ale redactorilor revistei și ștergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă să se trimită pe e-mail pe adresa: revistaepigrama@yahoo.com.

Rugăm, de asemenea, să nu încărcăți e-mailul cu forwardări de mesaje umanitare, cereri de donații, peisaje minunate, mesaje de retransmis, „Jos X, jos Y” etc. În marea lor majoritate, acestea nu sunt altceva decât atacuri la sistemele informatice și putem pierde tot ce avem stocat.

Anunțăm, de asemenea, că am deschis și un cont în care se pot face plăți. Menționați, atunci când faceți o plată: „PENTRU REVISTA”.

Titular: **Laurențiu Ghiță,**

IBAN: **RO 34 PIRB 4213 0390 4200 2000**, Piraus Bank, Sucursala Giurguiului, București.

În ceea ce privește poșta clasică, vă rugăm să trimiteți toate materialele, corespondența etc., pe adresa:

Ștefan-Cornel Rodean, C.P. 712, O.P. 7 Sibiu, jud. Sibiu.

Di. Rodean se va ocupa și cu problemele de abonamente, plăți și distribuție în teritoriu.

Abonamentele pe anul 2013 rămân la același preț ca în 2012.

Numărul următor al revistei va apărea la sfârșitul lunii mai – începutul lunii iunie 2013. Materialele pentru revistă le așteptăm până cel târziu **vineri, 19 aprilie 2013**. Ce sosește după această dată riscă direct retrogradarea în Marele Kosch! Încercăm să scoatem revista mai devreme, pentru a putea fi distribuită la cluburi pentru prima ședință din lună, așa că, rugăm un pic de zor la trimis materiale!

Rugăm, pe cât posibil, separați, pe foi distincte, epigramele pentru concursuri, cele sezoniere, cele pentru TOP E etc. E greu de administrat o singură pagină în care sunt puse toate, grămadă!

■ CONCURSURILE REVISTEI:

1. Compuneți minim o epigramă pe rime date: *splendoare / trist*;
2. TOP E – Rugăm Cluburile, Cenacurile sau Asocierile, să trimită câte 3 (trei) epigrame de autori diferiți, pe tema: „**Alimentație sănătoasă**”. Pentru detalii, citiți EDITORIALUL din nr. 62/2012;
3. Comentați (dați replici) la epigrama: **Unui autentic înțelept // „Un autentic înțelept / E, fără nici o îndoială, / Doar cel ce a rămas deștept... / Și după ce-a trecut prin școală!”** (Sorin Pavel)
4. Compuneți minim o epigramă la tema: **Posteritate**.

Din AGENDE

* În ziua Apocalipsei Mayașe, 21 decembrie 2012, președintele UER și redactorul-șef al EPIGRAMEI au făcut o vizită protocolară caricaturistului **Albert Poch**. Cu acest prilej, în semn de aleasă cinstire, maestrului i-a fost înmănată „Diploma de Membru de Onoare al UER”, pentru susținerea mișcării epigramatice contemporane și pentru excepționala sa contribuție la afirmarea graficii românești în context național și internațional.

* Joi, 21 decembrie 2012, a avut loc reuniunea de bilanț a Cenacului Epigamiștilor Bucureșteni CINCINAT PAVELESCU, tradițional eveniment găzduit de Universitatea Politehnică București, cu sprijinul maestrului Corneliu Berbente, profesor la respectiva instituție de învățământ superior.

* ECOU: Revista „FLACĂRA LUI ADRIAN PĂUNESCU” a preluat în nr. 51 (573), 14–20 decembrie 2012, p. 4–5, studiul d-lui George Corbu, intitulat: „ADRIAN PĂUNESCU ȘI EPIGRAMA”, apărut în revista EPIGRAMA, nr. 58 și 59 din 2012.

* EVENIMENT: După 13 ani de activitate intensă și alți 10 de colaborare efectivă, începând cu data de 14 ianuarie 2013, Marian și Silvia POPESCU s-au retras din conducerea Cenacului cliujan SATRICON, rămânând în continuare simpli membri. Ca urmare, au avut loc noi alegeri, după cum urmează: președinti de onoare: Ioan Pop și Marian Popescu; președinte: Eugen Albu, vicepreședinte: Gavril Moisa, secretar literar: Petru-Ioan Gârda.

* SCRITORII UMORIȘTI GALĂȚENI ÎN... DOLIU – După aproape 23 de ani, creatorii de umor scris gălățeni au rămas orfani. Noul patronat al Trustului de Presă „Dunărea de Jos” a considerat că pagina umoristică „Buzunar” nu mai are loc în suplimentul săptămânal „Magazin” al cotidianului gălățean „Viața liberă”. Noi, scriitorii de umor gălățeni, suntem profund afectați de această măsură discriminatorie și asigurăm trustul de presă că iubim tot atât de mult literatura „serioasă”, care, chiar dacă în mică măsură, mai pătrunde în paginile cotidianului local și sperăm în revenirea asupra acestei decizii. (Constantin Cristian)

* Cenacul de Satiră și Umor „Ridendo” Timișoara intenționează să reediteze culegerea / antologia „**Studentimea văzută de epigamiștii**”, apărută în 2003, îngrijită de Ionel Iacob-Bencei și Ștefan Buzănescu. Sunteți invitați ca, până la data de 15 martie 2013, să trimiteți maximum 12 catrene (madrigaluri: studenție, dascălime / Epigrame nelicențioase) pe adresa: Ionel Iacob-Bencei, spl. N. Titulescu nr. 11, sc. A, ap. 28, cod 300158, Timișoara. Materialul va fi editat și listat pe calculator sau dactilografiat la 1,5 rânduri, într-un singur exemplar, pe o singură pagină A4 – pe două coloane. Se vor specifica numele și prenumele autorului, adresa completă, inclusiv codul poștal.

Caseta redacțională

Redactor-șef adjuncț: **Ștefan-Cornel RODEAN**

Secretar de redacție: **George ZARAFU**

Corespondenți activi: Toată suflarea epigramofilă. Unii mai mult, alții, mai puțin mult (!)

Canoanele și canonirile epigramei

Numărul trecut al revistei EPIGRAMA s-a nimerit să găzduiască, în pagini diferite, două articole care au avut un efect neașteptat. Este vorba despre două opinii ale unor corifei ai epigramei, legate de tehnica alcătuirii acesteia. Departele de noi gândul de a învrăjbi lumea și-așa zbuciumată a epigramei românești, dar am acționat în virtutea dictonului „Audiatum et altera pars“, lăsând libertatea de exprimare pentru două curente actuale și așteptând reacția breslei.

Având în vedere câteva reproșuri, declarăm cu mâna pe buric că nu vom pune niciodată pumnul în gură nimănui, cu atât mai puțin unor veterani și valori confirmate ale genului, lăsând să se audă o singură voce. Din polenică se naște progresul.

Atât venerabilul autor, cât și titrata sa contraopinență au dreptatea lor. Personal, ca având și noi dreptul la o opinie, alocăm un 5% în plus de partea rigorii și a construcției stricte a epigramei, cu respectarea întocmai a canoanelor. Pe de altă parte, dacă ne uităm la multe epigrame ale clasicilor, după aceste criterii stricte, ele ar fi total nepublicabile, de fapt, salvându-le numai semnătura.

În redacția EPIGRAMA procedăm altfel. Analizând o epigramă, întotdeauna, aplicăm următorul algoritm: întâi, se aplică testul „Ei și?“. Dacă epigrama naște inevitabil întrebarea „Ei și?“, nu mai are rost să continuăm. Dacă trece acest test, purcedem la pasul al doilea: analizăm poanta, subtilitatea, IDEEA. În lipsa zăcăului, a scăpăricii, epigrama pierde din calitate. Abia în al treilea stadiu (evident, dacă nu sare grosolan în ochi de la prima citire), analizăm prozodia, construcția, pornind de la premiza că o epigramă slab construită, dar cu o poantă deosebită, poate fi suportată sau, într-un final, corectată, pe când, dintr-o epigramă proastă, oricât de bine ar fi construită, nu ai ce scoate.

Deci, stimați confrăți, puteți face epigramele cum considerați că vi se potrivește. O epigramă trebuie să spună realmente ceva, dar să și „gâdile în mod plăcut urechea“. Iar, ca să reziste criticii și istoriei, trebuie să fie și BUNĂ și BINE CONSTRUITĂ. Atâta tot!

Laurențiu GHÎȚĂ

SCURT ȘI CUPRINZĂTOR

UNUI CONTEMPORAN

O poză-a ta pe un perete
Orgoliu poate că denotă.
Mai nimerit ar fi, băiete,
S-apari, modest, pe o bancnotă!
Ștefan Cazimir

REALITATE

Viața noastră are
Astăzi alte rosturi:
Fraierii știu carte,
Proștii, bune... posturi.
Viorel Cacoveanu

CONSTATARE RESEMNATĂ

Gândul e la mintea cloștii,
Dar îl spun în amănunt:
Dumnezeu iubeste proștii,
Alfel n-ar prăsi câți sunt!
Gheorghe Păun

BĂRBATUL GENEROS

Cu forțe ce se fac utile
La ridicat pahare, halbe,
Toți banii pentru negre zile
Îi risipește în nopți albe...
Mihai Cimpoi

INTERVIU

Gheorghe Astaloș:

EPIGRAMA SE DEFINEȘTE SINGURĂ,
PRIN CALITATEA EI POETICĂ, IRONICĂ SAU DEVASTATOARE

Interviu realizat de George Corbu

George Astaloș nu mai are nevoie de nicio prezentare. Și totuși... Dacă ar fi să-l creionăm pe maestru – bonomul, generosul infatigabil și membrul marcant al redutabilului și aproape legendarului trio boem din care mai făceau parte poeții Tudor George (Ahoe) și Tudor Păcă – am spune că, la 17 ani, a fost campion național la atletism (3000 m), iar la 20 de ani juca rugby la CCA, scriitorul fiind de formație militară. Demisionează din armată cu gradul de căpitan (5 ani vechime în grad), pentru a nu adera la PCR – adeziunea fiind obligatorie în corpul ofițerilor superiori.

Scriitor român de origine germană, (von Schönborn), ajuns prin jocul sorții și al înzestrării excepționale, poet, dramaturg și eseist francez de origine română, George Astaloș este autorul unei opere diverse ce-l recomandă a fi la fel de prețuit prozator, teatrolog, traducător și antologator de poezie românească, teoretician literar și lingvist (fiind unul dintre marii specialiști în limbajul argotic). Într-un cuvânt, scriitorul este ceea ce numim îndeobște, „un caz”. Se numără, precum se știe, printre cei mai cunoscuți (adică jucați) dramaturgi români din toate timpurile, pe scenele lumii, alături, poate, numai de Eugen Ionescu și Caragiale. În exil, în Franța fiind, din martie 1971, s-a aflat în contact (direct și/sau epistolar) cu personalități de prim rang ale literaturii contemporane, și nu doar de origine română: Samuel Beckett, E. M. Cioran, Eugene Ionesco, Mircea Eliade ș.a. Cu titlu de curiozitate, corespondența primită de-a lungul timpului însumează peste 30.000 scrisori.

Argotismele i-au marcat nu doar biografia (refuzul edițiilor DICȚIONARULUI DE ARGOU, la care rudise 18 ani de viață „la vârsta la care amî sunt lungi”, a dus la decizia sa de a lua calea exilului), ci și întreaga creație, de la poezie („PE MUCHIE DE ȘURIU. CÂNTURI DE OCNĂ” – 1999) până la piesele sale de mare succes, a căror enumerare ar ocupa spațiul câtorva pagini. Dintre acestea, „CAIAR, VODCĂ ȘI BYE-BYE” (1996) va constitui unul dintre succesele durabile ale teatrului românesc. Așa cum scrie Marian Popa în incontestabila sa „ISTORIE A LITERATURII ROMÂNE DE AZI PE MAINE”, acest „francis d'origine roumaine (...), cu o rară tenacitate, își edifică o imagine mondială”, ce l-a dus, în final, la o nominalizare și, deci, situare deloc surprinzătoare, în vecinătatea Premiului Nobel (în 2011). „Rebelul” declinase anterior, în țară, onorantul titlu de academician. Pentru cunoașterea, fie și sumară, a împrejurărilor legate de acest act, amintim că, în anul 2002, a fost convocat de profesorul Nicolae Cajal, de la Academia Română, împreună cu generalul prof. univ. Dumitru Constantin, autorul importantului volum „INTELIGENȚA MATERIEI”, reeditată de curând, propunându-li-se acordarea în înaltul for de știință și cultură. A avut tăria de a refuza intrarea în rândul „nemuritorilor”!

Opera sa este străbătută de umor și autoironie, calități păstrate intacte în scrisul său în cele două limbi. Este, așadar, nu numai indicat să se pronunțe în cunoștiință de cauză, ci și implicat profund în ceea ce s-ar putea numi „tehnologia umorului”. Oferindu-i „ANTOLOGIA EPIGAMEI ROMÂNEȘTI”, l-am convins, sperăm, la rândul nostru, de faptul că argoul a fost exploatat, ca modalitate stilistică, și de către epigramiști, prin doi creatori de vârf: Sorin Pavel și Giuseppe Navarra. Prilej pentru autor de a ne anunța apariția, în viitorul apropiat, a unui impresionant „LEXICON DE ARGOU”, operă ce va reprezenta o realizare deosebită, remarcabilă nu doar în plan literar, dar și în vizunea lingvistică limbii române. Fapt demn de menționat: acest LEXICON de peste 1000 de pagini, a fost alcătuit de George Astaloș din memorie, ignorând (aparent) micile dicționare existente.

În sfârșit, între multe sale lucrări, o mențione se cuvine antologiei „DERIÈRE LES BARREAUX. ANTHOLOGIE DE POÉSIE DES PRISONNIERS POLITIQUES ROUMAINS” (2003), George Astaloș fiind, alături de Paula Romanescu, ceaaltă personalitate intervievată în numărul de față al revistei, cel ce a transpus în limba franceză din poezia carcerală de la noi – capitol încă inedit în istoria literară, netratat pe măsura adevăratei lui valori și semnificații de către autorii sintezelor culturale din ultimul sfert de veac. Este locul în care umorul încelează să se manifeste și în care simpla invocare a formulei marxiste după care omenirea se desparte de trecut răsând ar fi o mostră crasă de cinism.

1. Privind epigrama, considerați că avem de a face cu o simplă specie literară sau cu un gen literar autonom?

Nu avem de ce să ne complicăm existența căutând ceea ce nu există – epigrama este un gen literar specific care nici nu poate fi confundat cu altă formă de expresie și nici nu poate fi considerat ca o „specie”. Este pentru literatură ceea ce caricatura este pentru grafică sau pictură.

2. Epigrama este un gen prin excelență latin?

Cultura mea literară nu merge până a pătrunde în profunzime originile diferitelor expresii dar personal îmi este imposibil să avanseze ideea că ar fi un gen prin excelență latin. Epigrama este o proiecție literară universală ale cărei origini se pot găsi până și în cele mai discrete idiomuri.

3. Epigrama ilustrează epoca pe care o redă sau în care se manifestă?

Epigrama, ca orice gen literar, ilustrează fie epoca pe care o redă, fie cea în care o manifestă. Dar personal nu cred că are vreo importanță natura spiritului pe care îl reprezintă, ci proprietatea ei de a exprima,

INTERVIU

cu mijloacele care-i sunt personale, un fapt, un nărav, o atitudine – și plaja pe care o acoperă este extrem de vastă și de bogată în aluzii sau în reprezentări existențiale.

4. Cum ați defini epigrama?

Epigrama nu are nevoie de o definiție anume, pentru că ea se definește singură, prin calitatea ei poetică, ironică sau devastatoare.

5. Considerați că există o filosofie a epigramei?

Nu consider că epigrama are o filosofie proprie, cum nici poezia, nici proza, nici teatrul și nici un alt gen literar, ca eseu, nu au filosofia lor. Filosofia, dacă filosofie există, ea trebuie vânată în substanța reprezentării poetice a textului.

6. Care ar fi, după dumneavoastră, secretul unei bune epigrame?

Secretul, cred eu, ar fi poate calitatea epigramistului de a pune în conflict comportamental personajele de care se ocupă. Sigur că se pot cita o interminabilă serie de titluri, ca epigrama cu nevasta patronului circului Kratell. Dar nu asta este rostul genului? Adică să-și pună personajele fie în dificultate, fie să le proiecteze într-un spațiu dominat de humor. Nu cred că se poate defini secretul epigramei, pentru că acest secret este tot atât de misterios ca numărul de epigrame existente în universul umorului.

7. Ați fost tentat să scrieți epigrame?

Mărturisesc că nu, pentru că nu mă simt capabil de o asemenea dimensiune de inteligență. Și nu este o cochetărie, ci pur și simplu o realitate de care sunt conștient.

8. Ați fost ținta unor epigrame?

Nu, nu am fost. Sau dacă oi fi fost, am fost ținta propriilor mele divagații epigramatice al cărui personaj central eram chiar eu. Dar nu îmi amintesc exact cât m-am autoflagelat epigramatic, dar sunt sigur că am făcut-o și chiar cu plăcere.

9. Posedați în bibliotecile dumneavoastră, volume, culegeri sau antologii de epigrame?

Ca să fiu sincer, trădând unul dintre gesturile mele de simpatie, volumul pe care îl aveam în biblioteca din București, o excelentă reprezentare grafico-literară, i l-am făcut cadou celui mai profund epigramist al literaturii române – adică chiar scriitorului care a ticluit întrebările acestui interviu: George Corbu.

10. Epigramistul trebuie să beneficieze de un statut nediscriminatoriu?

Absolut! De ce autorul unui alt gen literar poate beneficia (și beneficiază) de un statut nediscriminatoriu (cu toate că astăzi literatura poate fi discriminată fără rezerve)?

11. Cunoașteți legături între epigrama românească și cea universală?

Prin forța lucrurilor, venim în contact cu epigramele altor literaturi, fără să ne propunem să decoricăm genul în funcție de originea scrierii. Ceea ce pot afirma este faptul că, de câte ori mi s-a întâmplat să vin în contact cu genul profesat într-o altă limbă (dintre cele pe care le știu eu bineînțeles), m-am regălat cum i se cuvine epigramei de anvergură.

12. Din 1990 există Uniunea Epigramiștilor în care sunt integrate 25 de nuclee de epigramiști. E semnificativ pentru climatul literar actual?

Calitatea și cantitatea unui gen literar sunt semnificative pentru climatul oricărui timp și oricărui spațiu geografic. Epigrama nu face excepție.

13. Există admiratori, dar și detractori ai genului. Există argumente care să legitimeze asemenea atitudini?

Există admiratori și detractori pentru toate genurile și pe orice meridian, indiferent de idiomul profesat de autori.

14. Au apărut două lucrări consacrate epigramei și locul ei în literatura română. Vă se par utile asemenea demersuri?

Aș spune că acestea sunt demersurile clasice în tratarea oricărui gen literar. Nu văd de ce epigrama ar face excepție de la regula universal manifestată.

Continuare în pag. 25

George Astalos în anul 2006, fotografie destinată volumului *Blue Jeans* din ciclul cu același nume scris de poet în anii 50 sub semnul protestului privind feul în care era tratat tineretul român din anii dominației roșii

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARIU) EPIGRAMATICE

Epigrama comentată a fost:

COLOANA VERTEBRALĂ

*Locul ei e în spinare,
Însă viața ne arată
Că românul, ori n-o are,
Ori o ține-ncovoiată.*
Victor Barbu

Coloana epigramelor bune a fost
lunuungă. Așa de lungă, că ne-a fost extrem
de greu să alegem vârful de coloană.
Până la urmă, soarta a decis în favoarea
d-lui **PETRU-IOAN GÂRDA**
din Cluj-Napoca.

SIMBOL

*Văzând că acceptăm pomana
În locul muncii, de rușine,
Brâncuși ne-a ridicat COLOANA,
Apoi s-a dus în țări străine.*

Evidențiem mai jos un grupaj de epigrame
foarte bune, fiecare aspirantă potențială
la titlu.

* * *

*Nu fac atac la vreo persoană,
Dar, dacă-n biata Românie,
Conducătorii n-au coloană,
Riscăm s-ajungem colonie.*
Eugen Albu

COLOANA VERTEBRALĂ (definiție)

*Grup comun de oase
Ce, far' de fasoane,
Nu se țin băjoase,
Când se vād ciolane.*
Eugen Deutsch

SUB POVARA RODULUI

*Anomalii sunt pe pământ,
Privind, descoperi adevărul:
Cât de semeț stă plopul-n vânt,
Și cât de-ncovoiat e mărul!*

Vásile Larco

VERTICALITATE

*În fața șefilor; o droaie,
Coloana mea, de mândru dac,
Cum ar putea să nu se-ndoaie,
Când e lipită de stomac?!...*

Gheorghe Bălci

FUNCȚIE BIZARĂ

*De mi-e permisă-o exprimare brută,
Coloana, pentru unii – s-a văzut –
E doar un șir de oase ce-i ajută
Să nu le cadă creieru-n șezut.*

Ioan Fânte

UNOR ANGAJATORI CORUPTI

*Zvonuri șuieră prin ramuri
Despre-a voastră echitate:
Unii sunt aduși de spate,
Dar mai mulți, aduși de... neamuri!*

Mihai Haivas

NOI, ROMÂNIL...

*În viața asta de cabală,
Cu trădători și trepăduși,
Avem „coloană vertebrală“:
E cea a marelui Brâncuși!*

Ionel Iacob-Bencei

COLOANA VERTEBRALĂ LA ROMÂNI

*Azi știe orice muritor,
Că ea se-ndoaie foarte-ușor,
Dar eticii susțin mereu,
Că îndreptatu-i foarte greu.*

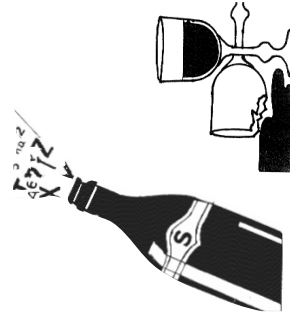
Nicolae Mihu

FĂRĂ DUBII

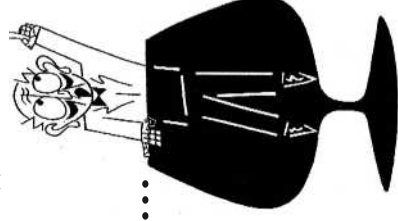
*Dreapta, ca un fir de ață,
Dac-o pui pe verticală,
Cel mai bine, ea te-nvață
Ce-i coloana vertebrală!*

Gheorghe Gh. Popescu

În urma lor, încolonați: Emil Ianuș, Gheorghe Bălăceanu, Nicolae Bunduri, Ștefan Al.-Sașa, Viorica Găinaru, Eugen Ilișiu, Gavril Neciu, Dan Căpruciu, Ioan Farcaș, Ioan Șiman, Ion Micuț, Grig M. Dobreanu, Ion Diviza, Nichi Ursei, C. Părăian, Ioan Crăciun-Petrișan, Dan _T, Petru Miloș, Florina Dinescu-Dinu.

Le urăm La mulți ani! de ziua lor....

La chirurg

*Cum carnea s-a scumpit cumplit,
Și-mi tai o parte din ficat,
Consider că-s îndreptățit
Să mă consider achitat.*

MIHAI DANIELESCU – 80 ANI

Regrete târzii

*Noi n-am știut să dăm prin site
Și nu ne-am priceput a cerne,
Nici bolovanii din pepite,
Nici bolovanii din guverne.*

VALENTIN GROZA – 55 ani

Unui coleg

*Doamne, cât aș da-n valută,
Celui care îmi zâmbește
Și, amabil, mă salută,
Ca să știu și ce gândește!*

EMIL IANUȘ – 80 ani

Atenție!

*Că i-e frică de prea-Naltul
Și că nu vrea să-și ia banul,
Nu te va convinge altul
Mai perfect ca șarlatanul!*

NICHI URSEI – 65 ani

Antagonică

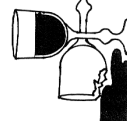
*Inegală, evident,
Viața e o comedie:
Unul „geme de talent”,
Altul „crapă de prostie”!*

GEORGE TĂTĂRUȘ – 65 ani

Dorința unui șef

*Acum, când libertatea
M-a învățat ce-i greul,
Dă-mi, Doamne, facultatea
Să fac și eu liceul.*

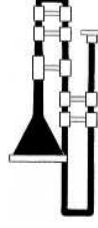
MIRCEA CONSTANDA – 60 ani

Destin

*E lung pământul, ba e lat,
Dar, când mă prinde ironia,
Mă-ntreb: Pe cine-am supărat
De m-am născut în România?!*

ALEXANDRU GECSE – 35 ani

Transportată

*Când se cam lungise vorba,
Și-i scăzuse lui chenzina,
Soțul o ducea cu vorba,
Iar amantul... cu mașina.*

MIHAELA KERESTELY – niște ani

CLUBUL CĚŁOR... FĂRĂ CLUB

S-a văzut, sperăm, că politica noastră este de a încuraja activitatea în cluburi și cenacluri, ca expresie a încrederii în apartenența la o comunitate, unde se poate învăța și îmbunătăți permanent „arta” epigramei. Nu trebuie însă a uita că mai există puzderie de talente care nu au știut, sau nu au aflat, sau nu au fost atrase suficient de convingător în aceste forme de organizare. Nu e un capăt de țară, evident, mulți se simt mai bine alături de ei înșiși și doar atât. Dar au și ei dreptul la exprimare și, atunci, le-am dedicat această tribună și lor, acelor din clubul celor fără club.

P.S. Suntem convinși că lista este incompletă. În plus, declararea neapartenței la vreun club s-a făcut pe răspunderea proprie a celor ce semnează mai jos.

UNEI TINERE... DEZINHIBATE

*Te prostituezi în draci,
Dar, c-un sfat util te scap:
Față, chiar cu fundu' faci,
Dacă-l folosești cu cap!*

Gigi Burlacu-Pietreanu

INTRARE

*În foruri, unii, tot mai des,
Își fac intrare pe din dos
Și, cum prin vot nu s-au ales,
Le este dosul de folos.*

Nicolae Căruceru

PROMOVARE

*Azi la birou, o-ntreagă tevatură :
Pe șeful meu l-au dat subit afară
Și-am preluat deja, pe semnătură,
Dosarele și... noua secretară!*

Grigore Chitul

* * *

*Zice că e credincios,
Dar greșește românașul
Când, în locul lui HRISTOS...
El așteaptă iepurașul.*

George Ceaușu

MONOLOGUL JUNELUI SĂRAC

*Așa e viața... Ce poți face?
Când ai veniturile mici,
Fetițele cu vino-ncoace
Te cam reped cu „Fugi de-aici!”*

Maria-Daniela Goea

AH, TAXELE!

*N-am motive să mă mir,
Nici să plâng ca păcăliții,
Și corupții dau, azi, bir
... Cu fugiții.*

Rodica Hanu-Pavel

LA BOTEZUL DOMNULUI SE SFINȚESC APELE

*Când e ger, de Bobotează,
Și-un vin fierț ți-ai cumpărat,
Îți rămâne mintea trează,
Că și vinu-i botezat!*

Tincuța Horonceanu-Bernevic

EPIGRAMISTEI VALI SLAVU

*Nu că așa face pe grozavu',
Dar premiul unu, doi și trei
Eu vreau ca să le-mpart cu Slavu.
Cum care premii? Ale ei!*

Emil Ianuș

CLUBUL CELOR... FĂRĂ CLUB

ERETIC

*Nebun ce spulberă cutume,
Ducând păcate grele-n spate
Și despre care, -apoi, o lume
Constată că... avea dreptate!*

Eugen Ilișiu

RECUNOȘȚINȚĂ

*Azi de-ale gurii nu mai am,
Căci toată pensia s-a dus...
Și-i mulțumesc lu' Cel de Sus ,
Că-mi dete... mărul lui Adam!*

Alexandru Oltean

DIBĂCIE

*Dând perseverent cu clanța,
Când umil, când ipocrit,
A recuperat distanța
De la pâine la cuțit.*

Gheorghe Gh. Popescu

SOTIEI

*M-a trezit cu vorbe crunte
Și mi-a răscolit visarea,
De-am crezut că-s tot pe munte,
La cascada... Urlătoarea!*

Ioan Prodan

TAXA PE VICIUL DE A TRĂI

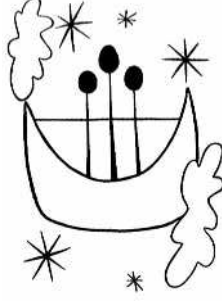
*Vorbeau doi guvernanți isteți:
Românii au vreo șapte vieți,
Dar au și un defect – pe ei,
Nu au la fel de multe piei.*

Florin Rotaru

VEȘNICULUI SUBALTERN

*Având o perspectivă sumbră,
A tot râvnit la promovare,
Sperând să nu rămână-n umbră
Și a rămas cu ochii-n soare.*

Vali Slavu

VIATA

*În acea-ncercare lungă
De-a ieși cumva la mal,
Unii luptă să ajungă,
Pe când alții-s duși de val.*

Ion Filimon

* * *

*Mitică soața își iubește
Și-a promovat-o, cum se știe,
Să poată face ce dorește...
La dânsa în bucătărie.*

TABOR

PURIFICARE

*Azi mi-arată Dumnezeu
Drumul drept spre cele sfinte:
Sclerozându-mă mereu,
Pierd câte-un dușman din minte.*

Vasile Vorobeț

LA BIROU

*De ieri sunt pus pe trândăveală,
Flirtez pe net, scriu apostile,
Iar explicația-i banală:
Țin locul șefului trei zile.*

Viorel Vrânceanu

ÎNTRE VECINI

*Pentru prunul din răzor;
Am recurs la un topor
Și, tot ciopârțind din greu,
Prunul a rămas al meu!*

Costel Stancu

UNUI CHELNER

*El fiind un bun creștin,
Când noi tragem o agapă,
Nu ne face apa vin,
Dar ne face vinul apă.*

Dorel Lazăr

EVENTIMENT

Festivalul Național de Epigramă și Fabulă „Donici, cuib de înțelepciune”, Chișinău 2012

Petru-Ioan Gârda

În perioada 7-9 decembrie 2012 s-a desfășurat la Chișinău, cea de-a VIII-a ediție a Festivalului Național de Epigramă și Fabulă „Donici, cuib de înțelepciune”. Directorul festivalului a fost cunoscutul scriitor, epigramist de mare talent, Gheorghe Bălci, implicat până peste cap în fiecare moment, ajutat cu aceeași dăruire de fel de talenți: scriitorii umoriști Ion Diviza – director executiv și Teodor Popovici, chișinăuani cu toții. Cu această ocazie, cei trei și-au lansat cartea de epigrame „Umor la puterea a treia”, despre care a vorbit în termeni elogioși academicianul Mihai Cimpoi, o personalitate care privește cu îngăduință spre umoriști, ba chiar comite epigrame pline de substanță. Și aproape de academicieni, l-am cunoscut personal și pe Nicolae Dabija! Multumesc elegantului Ion Cuzuioc, a cărui prezență a fost ceva mai discretă, din motive de sănătate.

Gheorghe Bălci a spus cuvântul de bun venit, apoi a fost invitată d-na dr. Elis Răpeanu care a ținut un discurs doct și sentimental în același timp despre epigramă, despre umor, despre frați într-o limbă și simțire. Apoi, alternând grupuri de epigramiști „de dincioace și de dincolo” cu artiști de dincolo, au urcat pe scenă: **Emil Ianuș** – Horodnic de Sus, Suceava, Petru-Ioan Gârda – Cluj Napoca, Vasile Plăcintă – Galați, Elis Răpeanu, Laurențiu Orășanu – București, Alexandru Hanganu – Brăila, Mihai Haivas, George Petrone, Vasile Vajoga – Iași și gazdele: Ion Diviza, Teodor Popovici, Loghin Martin Alexeev, Ion Cuzuioc, Alexandru Horațiu Frișcu, Condrat Pleșca, Grigore Puică, Gheorghe Bălci, Mihai Cimpoi, Andrei Roșca, Valentin Portas, Titus Știrbu – toți din Chișinău, Efim Tarlapan, Cluj-Napoca – Chișinău, Vlad Sărătilă – Sălcița. Căușeni și Grigore Drăgan – Nisporeni.

A cântat superb, cu suflet, pe versuri de Gheorghe Bălci, cunoscuta solistă Silvia Grigore, la fel de frumoasă și de talentată ca acum doi ani, când ne încântase pe cei aflați acolo și cantautorul Igor Grosu, un folkist talentat, valoros și ca instrumentist (chitară). Un talentat cântăreț din frunză, Grigore Adam din Nisporeni, ne-a încântat cu melodii populare românești iar o Ciocărlie dumnezeiască (dar și alte cântece) a interpretat celebrul naist Vasile Iovu, cetețean de onoare al municipiului Chișinău.

S-au anunțat apoi și s-au acordat premiile festivalului: La secțiunea „Epigramă” (temele au fost: „*La Nistru, la mărțioară*”, „*Ciocoi vechi și noi*”, și... „*Marele Cimpoi*”), iată clasamentul:

Premiul 1: EMIL IANUȘ

Lut Mihai Cimpoi, soția lui N. Iancu Furdul

Ei sunt identici amândoi,

Dar Iancu are un ATU

Căci el mai cântă din Cimpoi,

Pe când cimpoi din Iancu, NU!

Premiul 2: GEORGE PETRONE

Despre contenciosul moldavo-nistrean

Mi se pare-a fi sinistru

Că-n ale-nvrăjirii valuri,

Ape tulburi nu-s în Nistru,

Ci pe cele două maluri.

Premiul 3. Nu s-a acordat

Mențiune 1: CONSTANȚA APOSTOL

Cimpoiul

Deși este complicat

Și mai greu de abordat,

Sunt destule dintre noi

Ce ar trage la... CIMPOI!

Mențiune 2: NICOLAE BUNDURI

La Nistru

Despre granița de țară,

Spun acum, pus pe glume:

Asta nu-i o mărțioară...

Ci o margine de lume!

Mențiune 3: NICOLAE NICOLAE

Nostalgi

Privesc atent al vieții curs

Pe harta marelui vecin:

Ori ursu-i rus, ori rusul urs,

Că vrea Putin câte... puțin.

S-au mai acordat premii speciale și diplome de excelență: d-nei **ELIS RĂPEANU**; epigramiștilor: **ALEXANDRU HANGANU**, **GEORGE CORBU**, **VASILE**

PLĂCINTĂ, **EFIM TARLAPAN**, **TEODOR POPOVICI** și solistei **SILVIA GRIGORE**.

Cum s-a glumit pe seama faptului că festivalul a tot fost amânat, în speranța că românii din dreapta vor sta acasă, am scris un carten pe această temă, care a luat locul 1 la concursul ad-hoc: *Eu nu vizez nici gloria, nici banul, / Obșnuit sunt cu mizeria, / Dar am să vin la Festival, la anul, / De-ar fi să-l faceți în Siberia!*

Ca o concluzie, aș spune că românii moldoveni din republică sunt plini de umanitate, de talent și sunt niște gazde excepționale. Nicăieri la festivalurile de umor la care am participat nu am văzut sală de spectacole arhiplină. Aici multă lume a stat în picioare. Mare bucurie am avut când o familie mi-a spus că mă cunoaște de acum doi ani. (Nu familia Diviza, măi bășcălioșilor!).

Și n-am spus vorbe aiurea, dacă-mi aduc aminte că, în dimineața de vineri, la un McDonald's, am rămas fără căciulă. E clar că eram pe pământ românesc. Sau o fi fost american?

Rădem și glumim, dar dacă sunteți Români și n-ați fost în Moldova cea cu Chișinău, trebuie să mergeți. Altfel nu veți înțelege niciodată cu adevărat istoria României!

Multumesc lui Ion Diviza pentru informațiile furnizate și lui **Laurențiu Orașanu** pentru fotografii.

Festivalul

Național de Satiră și Umor „Povestea vorbeii”, Râmnicu Vâlcea, ediția 2012

Ioan Toderașcu

Orașul Râmnicu Vâlcea a găzduit, în zilele de 26-27 octombrie, cea de-a VII-a ediție a Festivalului Național de Satiră și Umor „POVESTEA VORBEII”. La reușita festivalului, au pus umărul CJCPCT Vâlcea, Primăria municipiului, Clubul Umoriștilor Vâlceni și Teatrul „Anton Pann” din localitate.

Vineri, de la ora 17.00, la Sala Mare a Teatrului „Anton Pann”, d-na Elena Stoica, directoarea CJCPCT Vâlcea, a rostit cuvântul de deschidere. Un cuvânt de salut a adresat și primarul municipiului Rm. Vâlcea, ing. Emilian Frâncu. Poetul Nicolae Dragoș, președintele juriului, a punctat câteva aspecte legate de lucrările din concurs, evidențind numărul în creștere la secțiunea fabulă, aproape 40. În total, au fost trimise 97 de grupaje umoristice.

În continuare, spectatori s-au amuzat copios urmărind recitalul de epigrame al confrăților noștri sosiți aici, perlele umoristice înșirate de umoristul **Ananie Gagniuc**, precum și un set de diapozitive cu caricaturile talentatului **Costel Pătrășcan**.

De la ora 19.00, am fost invitați în sala mică a teatrului, unde am urmărit spectacolul «Pe scurt... Caragiale», prezentat de tinerii actori ai Teatrului „Anton Pann”.

La masa de seară, gustoasă și bogată, a fost o atmosferă foarte plăcută, cu muzică și recitări de texte umoristice, maestrul George Zarafu fiind în mare vervă, ca de obicei.

A doua zi, după micul dejun, am purces la Primăria Rm. Vâlcea, unde s-a desfășurat festivitatea de premiere a câștigătorilor desemnați de juriul format din: scriitorii Nicolae Dragoș și George Zarafu, alături de Nichi Ursei, președintele Clubului Umoriștilor Vâlceni care, la EPIGRAMĂ, au acordat următoarele premii și mențiuni:

Marele Premiu – GHEORGHE BĂLCI (Chișinău):

RAIUL PE PĂMÂNT

*Când viața-ntr-un partid nu-i grea,
Din asta poate să rezulte
Că unii membri tare-ar vrea
Să facă parte din mai multe...*

Premiul I – ALEX. HANGANU (Brăila):

OFUL PICTORULUI

*Oricât aş vrea să-mobilez
Portretul soacrei, rea de gură,
Mai bine nu o mai pictez,
Că iese tot caricatură.*

Premiul II – GH. ȘCHIOP (Porumbacu de Jos):

NEPOTRIVIRE

*Detest manelistul abraș,
Ce cade-ntr-a doinei ispită,
Zicându-i folclor de oraș,
Că umblă cu cioara vopsită.*

Premiul III – C. TUDORACHE (Ploiești):

UNUI ARTIST

*Să „vapsească” nu prea știe,
Dar nu asta e beleaua,
Dumnealui, chiar și când scrie,
Parcă dă cu bidineaia.*

Mențiuni: **Ionel Iacob-Bencei** (Timișoara), **Petre Gîgea-Gorun** (Craiova) și **Ion Micuț** (Râmnicu Vâlcea)

De asemenea, din partea Clubului Umoriștilor Vâlceni au fost oferite premii speciale următorilor confrăți: **Ananie Gagniuc** (Constanța), **Ion Busuioc** (Mizil), **Gheorghe Grișenco** (Slatina) și **Nelu Vasile** (Turburea-Gorj).

Caricaturistul Costel Pătrășcan a primit o Diplomă de Excelență din partea Primăriei Rm. Vâlcea.

A fost un festival foarte bine organizat, grație organizatorilor, în frunte cu inimosul și neobositul epigramist Nichi Ursei. Le mulțumim din suflet pentru cele două zile minunate petrecute pe meleagurile vâlcene și le dorim multă sănătate și succes la edițiile viitoare!

Ne-am ales, am ales de ne-am ales

ALEGERI 2012

Azi, candidează, în prostie,
Românii la parlamentare,
Că, prin politică, se ştie,
Tot prostul poate ajunge mare!

Eugen Albu

ZIUA PĂCĂLELILOR

Păcăliţi am fost, abil,
Într-un mod vădit pervers:
Pentru noi, Întâi April
Fost-a când la urne-am mers.

Dan Căpruciu

TESTAMENTUL

UNUI ALEGĂTOR CONȘTINCIOS

Mortul ce se priveghează
De o lume taciturnă,
Nu se mai înmormântează
Fi'ndcă-a preferat... o urnă!

Ion Moraru

DEOSEBIRE

PARLAMENTARI – EPIGRAMIȘTI

Deși ni-i traiul cu nevoi,
Ar fi o jale, înțelegi,
Să scriem epigrame, noi
Cum fac parlamentarii legi.

Constantin Iurașcu-Tataia

SEFATUL POLITICIANULUI

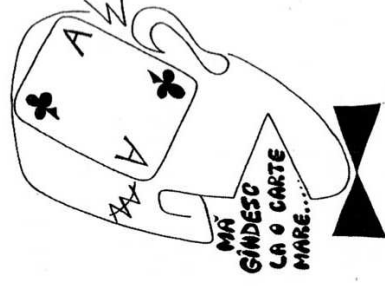
În guvern îți vei permite,
Bani frumoși s-aduni, nepoate,
Dar să-i faci pe căi cinstite,
Dacă altfel nu se poate.

Ion Diviza

ÎN PARLAMENT

Sunt mulți acei ce folosesc
(Sau tehnic spus, gesticulează),
O mână,-atuncea când vorbesc...
Și amândouă când votează.

Alexandru Gecse

ALEGERI 2012

Am ales, ca fiecare,
Pe cel bun, pe cel cu stare
Și, de-atâta stare bună,
Mai că aş pleca în lună...

Florin Grigoriu

AMBIGUITATE

Despre-acest Guvern „cu moț“
Nu am spus c-ar fi și HOȚ,
Însă-i bine de-amintit:
Nici n-am spus c-ar fi CINSTIT!

Mihai Haivas

ALEGERI BIZARE

În Parlamentul României,
După alegeri, au intrat,
– O culme a democrației –,
Mai mulți decât au candidat!

Eugen Ilișiu

ECONOMIE – DEFINIȚIE

După-o proaspătă numire,
Este fenomenul care
Poartă greaua moștenire
De la fosta guvernare.

Dan Norea

URMAȘILOR NEDEMNI

În neaoșă farsă, ca piața,
Iubirea de țară surprinde:
Bunicul erou și-a dat viața,
Să aibă nepoții... ce vinde!

Ioan Șiman

HOMO EPIGRAMATICUS

DUPĂ ALEGERI

După lupte... după lege
(Cică... uninominală),
Dracu' de-i mai înțelege:
N-au aleșii loc în sală.

Geo Tașău

PALMA LUI BĂSESCU

O palmă puștiului i-a dat
Și-n anii care au urmat,
Să fie cât mai explicit,
Nu a condus, a... mânărit!

Costel Stancu

CIUDĂȚENIE ELECTORALĂ

Un paradox, de-ți vine să te-nchini,
Ne-ndeamnă, azi, să facem ochii mari:
Cu cât la vot vom merge mai puțini,
Cu-atât vor fi mai mulți parlamentari!

Ioan Toderașcu

GERUL A OMORÂT MULȚI ROMÂNI

De vreo două săptămâni,
Gerul aspru și rebel
A ucis mai mulți români...
Dar, ce, parcă numai el?!?

Constantin Cristian

PARLAMENTARULUI

Îți mulțumim frumos acum,
Iubitule parlamentar,
Că mergi cu noi pe-același drum
(Păcat că sensul e contrar).

Emil Ianuș

**Neam ales,
am ales
de ne-am ales**

GUVERNANȚILOR NOȘTRI

Au ajuns, cu luare-aminte,
Prin nestăvilnit elan,
De la „Dinte pentru dinte“,
La... „Ciolan pentru ciolan“!

Constantin Tudorache

GUVERNUL

Guvernu-i organismul care
De griji ne poartă, și nevoi;
Cu-o mână dă, atunci când are
Și ia, cu două, înapoi!

Nicușor Constantinescu

ALEGERI 2012

Votul nostru, pe ninsoare,
Cu speranța renăscută,
Iar a generat derută
Și făcurăm... treabă mare.

Ștefan Al-Sașa

PARLAMENTUL MAMUT
DE LA BUCUREȘTI

Parlamentul românesc
E ca zidul chinezesc:
E o făcătură bună...
Ce se vede și din Lună.

Nicolae Topor

EVENTIMENT

Festivalul Național de Umor „Ion Cănașoiu” – Târgu-Jiu

Vali Slavu

În acest an, (N.R. – 2012), Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan împlinește 50 de ani de existență. Știăm că, în această toamnă, vom sărbători evenimentul și mă rugăm să nu se suprapună cu vreun festival de umor. Doriința mi-a fost îndeplinită. Nu s-a suprapus cu un festival, ci... cu două! Am confirmat, însă, participarea la Festivalul Național de Umor „Ion Cănașoiu”, care a început cu „SALONUL INTERNAȚIONAL DE CARICATURĂ”, în care au fost cuprinse lucrări ale unor autori din țară și de peste hotare, care au onorat festivalul, de-a lungul celor două decenii. Apariția acestui album este o premieră în Gorj. La vernisaj, ca de altfel, pe tot parcursul festivalului, caricaturistul Gogu Neagoe a realizat caricaturi doritorilor, mai ales... doritoarelor. De câte ori se năpustea cineva pe scaunul proaspăt eliberat, exclama încântat: „Ce succes am la femei!”.

Seara s-a desfășurat ședința Cenaclului „Columna”. A fost o întâlnire specială, care a avut ca scop evocarea vieții și personalității scriitorului Ion Cănașoiu. Cei care l-au cunoscut au relatat întâmplări pline de haz. Și pentru că ne aflam pe pământ gorjenesc, la finalul întâlnirii, doamna dr. Elis Răpeanu a amintit de cel mai renumit gorjean, printr-un madrigal care a fost foarte apreciat: *Lui Brâncuși: „Pe-acest gorjean ce s-a zidit în mlt, / Români-l roagă astăzi să renască. / Să fină dreaptă, înspre infinit, / Coloana vertebrală românească!”*

Râzând, ne-am îndreptat spre autocarul care urma să ne ducă la Runcu, la festivitatea de premiere. Eu am avut norocul să fiu premiată înainte de a urca în autocar, deoarece umoristul Petru Brumă mi-a înmănat mapa concursului „Neliniștea Mării”, diploma și trofeul (niște delfini aduși tocmai din China), primite de la Dan Norea care, la rândul său, le primise de la organizatorul concursului, Aurel Lăzăroiu. Tot de la Constanța, am primit (nu numai eu) o ilustrată cu Cazinoul, realizată de caricaturistul Leonte Năstase. Ne-a fost înmănată împreună cu invitația de a merge în vizită la Cazinou, deoarece intrarea e liberă: nu mai are nici uși, nici ferestre! Tot atunci, Petru Brumă a povestit că, ajungând la hotel, seara, a fost întrebat, la recepție, cu cine preferă să stea în cameră: cu domnul Florian Abel sau cu... domnul (!) Vali Slavu. Din motive doar de el știute, l-a ales pe Florian Abel...

La Runcu, la Căminul Cultural „Maria Apostol” eram așteptați de săteni, de reprezentanții Primăriei și de copii îmbrăcați în costume populare. La Bibliotecă, ne așteptau tradiționalele castane fierte, boabe uriașe de porumb fiert, nuci și vin. Copiii de la ansamblul folcloric „Maria Apostol” au prezentat un scurt program artistic, iar soliste Bianca Sârbu și Bianca Ghiță ne-au încântat cu piese din folclorul oltenesc.

DI. Ion Cepoi a prezentat componența juriului național: dr. Elis Răpeanu (președinte), Cornel Udrea, Nicolae Dragoș, Alexandru Păsărin, Mihai Sălcuțan, Ion Cepoi, Olimpiu Popescu, Spiridon Popescu, Aurelian Iulius Șuță, Grigore Dobreaanu, Ion Popescu Brădiceni și Viorel Surdoiu (secretar). Cei aleși au fost următorii:

1. Premiul pentru carte de umor:

- a. Epigramă: **GHEORGHE ȘCHIOP** – „ȘCHIOPĂTĂRI VESELE”
 b. Poezie umoristică: **EUGEN DEUTSCH** – „SEDUCĂTORUL DE MUZE”
 c. Antologie: **NELU VASILE** și **EMIL IANUȘ** – „ANTOLOGIE DE UMOR RURAL”

2. EPIGRAMĂ:

Premiul I: **NICOLAE BUNDURI (Brașov)***Seceta din 2012*

Stau țărani ca pe jar
 Că-ntr-un an precum infernul,
 Ploaia a căzut cam rar...
 Mult mai rar decât guvernul.

Premiul al II-lea: **GRIGORE CHITUL (Bistrița)***Paradox electoral*

Cu votu-n mână, un fior de frică
 Îl simt în spate și mă-nneb din nou:
 Cum poate dintr-o urnă-așa de mică,
 Să iasă câteodată-un mare... bou!

Premiul al III-lea: **George Petrone (Iasi)***Alegeri fraudate*

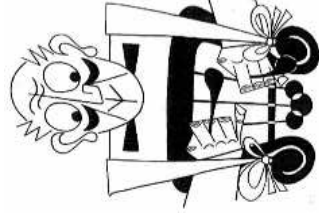
Urmaș al dacilor semeți,
 Deștept, viteaz și patriot,
 Româniul are șapte vieți
 ...înscrise-n listele de vot!

3. FABULĂ

Premiul I: **FLORIAN ABEL (Ialomița)**Premiul al II-lea: **PETRONELA-VALI SLAVU (Aninoasa)**Premiul al III-lea: **DOREL MIHAI GAFTONEANU (Iasi).**

HOMO...

EPIGRAMATICUS

„LACRIMA LUI OVIDIU“

În al vieții lui registru,
Vinul plânge, întrucât
Are-un viitor sinistru
Imediat ce-l dai pe gât.

Dan Căpruciu

COINCIDENȚĂ CONJUGALĂ

Nu-i vreme de admonestări
Și nici cusurul să-l înlături:
Când vine el pe trei cărări
Și ea mai calcă pe alături.

Vasile Larco

BEREA FĂRĂ ALCOOL

Berea asta cam ciudată,
La condus deloc riscantă,
Seamănă, de-i comparată,
Epigramei fără poantă.

Corneliu Zeana

DESPRE VIN

Ce-i mult, nu-i niciodată bun,
Zice-un proverb și îl ascult;
Și alt dicton ce vi-l propun:
Ce-i bun, nu-i niciodată mult!

Luchi Tenenhaus

ALCOOLO-LOGICĂ

Cetățeanul bețivan
Are-o logică ciudată:
Se îmbată că-i sârman
Și-i sârman că se îmbată.

Eugen Ilișiu

MARTORUL „CINSTIT“

Să fii sigur de succes,
I-am turnat paharul plin,
Că mi-i martor la proces
Și-adevărul e în vin.

Vasile Manole

INSTANTANEU

La bar se-arată-ngândurați,
Bețiivi, drogați și psihopați,
Bolnavi de inimă, cirotici
În rest, normali, toți... alcoolici !

Eugen Pop

O SOȚIE ÎNTELEGĂTOARE

Când beau la birt de-mi uit și casa,
Ea nu o ia ca handicap;
M-așteaptă surzând cu masa,
...Pe care mi-o trănțește-n cap.

Florin Rotaru

LEAC DE MAHMUREALĂ

Se laudă la birt, fără temei,
C-a fost un Casanova toată viața.
Dă-i, Doamne, noaptea asta, cinci femei
...Și tot atâtea soacre dimineața!

Costel Stancu

ÎMPUȘCAT LA VÂNĂTOARE

Flinta lor nimic nu iartă,
Când, prin codru, gerul pișcă;
Încălziți cu țuică fiartă,
Trag în plin... în tot ce mișcă!

Constantin Cristian

IMPRUDENTĂ

Beau, cât și cred că-s cineva,
Până mă-mbăt ca năăăflețul,
Și-aproape uit că, undeva,
Sunt așteptat cu făcălețul!

Nicușor Constantinescu

PUȘCA ȘI CUREAUA LATĂ

Când vesel mai trăgeam o dușcă,
Orice „felină“ cunoștea
Și ce calibru am la pușcă,
Și ce „calibru“ sub curea.

Alexandru Gecse

HOMO...

EPIGRAMATICUS

DRAGOSTEA ESTE... CHIMIE?

Dacă dragostea-i chimie,
Cum se-afirmă câteodată,
Sexu-ar trebui să fie
Fizică adevărată!

Liviu Kaiter

ÎN POST

Nevestica cea frumoasă,
Bărbătelui, săracu',
I-a jurat că-i credincioasă
Și se roagă... să-l ia dracu'!

Corneliu Ioan-Iovuța

PLĂCERI TRIMESTRIALE

Vorbească unii vrute și nevrute,
Eu, cu lectura, repede sunt gata:
Citesc revista-n treizeci de minute.
(Și două ore „buchisesc“ ERATA.)

Ionel Iacob-Bencei

**SFATUL MEDICULUI: „CONSUMAȚI
ZILNIC FRUCTE ȘI LEGUME!“**

Dorind ca sănătos să fii,
Așa cum medicul mă-ndrumă,
Servesc doar fructe la meniu
Și, uite, c-am ajuns... legumă!

Ion Moraru

**ROMÂNIA ȘI MOLDOVA –
ȚĂRI SURORI**

Două surori ce, din hain motiv,
Avut-au soartă crudă și nedreaptă:
Căsătorită, una, c-un bețiv,
Iar alta, încă, făt-Frumos așteaptă!

Laurențiu Ghiță

BĂTRÂNUL MARINAR

Când te gândești că altădată,
Pe căi de ape, după coduri,
Făceam, pe oră, zece noduri...
Iar azi, nici nodul la cravată!

Valer Ciceu

PROPUNERE PĂGÂNĂ

Cum despre morți, știm, se cuvine
Ca să vorbim mereu de bine,
Propun, cu bârfe ca la piață,
Să-i facem praf cât sunt în viață!

Mihai Haivas

REGRET

Peste relele din țară
A „căzut“ o primăvară,
Ce păcat că n-a căzut
Cel ce răul l-a făcut!

Mircea Micle

PATRIOȚII DE AZI

Cei ce cred în datul soții,
Cei mai patrioți, sunt morții:
Cât de bine-ar fi „afară“,
N-ar pleca din mama-țară.

Ioan Hodaș

**ROVANA PLUMB ESTE
LA MINISTERUL MEDIULUI**

Avem în ape fluoruri,
Petrol și dăre de vopsea,
Fosfați, gunoaie, cianuri...
Dar plumbul încă ne lipsea!

Ion Micuț

BAZE AERIE NE NATO ÎN ROMÂNIA

Ne vin aviatori, puhoi,
Cu avioane, mii și sute.
De-aceea, uite că și noi
Îi ajutăm cu... parașute!

Sorin Olariu

„CE TE LEGENI“

Stau și plâng sub cerul sfânt,
Legănându-se cu artă,
Pomul, că-i bătut de vânt,
Omul... că-i bătut de soartă!

Constantin Tudorache

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI PE RIME DATE

(Rimele: pensiune, pensionari)

Ne-am retras la o pensiune unde, până ne-a venit
pensia, am tot pritocit, zi de vară până-n seară
și, într-un final apoteotic, am decis că,
domnul **IOAN FĂRTE**,
din Baia Mare, a reușit să dea cel mai bine glas
esenței:

REVELION LA PENSIUNE

*Meniul de la pensiune,
Cu icre, whisky și homari,
E modul elegant de-a spune
Că nu primesc pensionari.*

La două taloane de pensie în urmă, au
mai trimis cupoane:

* * *

*Mi-au spus mai mulți pensionari,
C-aproape-n orice pensiune,
Găsești bucate foarte bune
... Când pensia ți-e în dolari.*

Eugen Albu

PENSIONARI, LA PENSIUNE

*Mâncat-au gratis, de minune,
Cu poftă, mulți pensionari,
Căci au avut la Pensiune ...
Un parastas de zile mari.*

Nicolae Bunduri

WISE

*Stau comod la pensiune,
Cu bucate, vin Cotnari,
Cu femei, n-am tensiune...
... Vise de pensionari!...*

Liviu Kaizer

PENSIONAREA ALEȘILOR

*Tot mai mulți parlamentari
Cer – punând chiar presiune –
Trailul de pensionari.
(Vor cazarea-n pensiune.)*

Dan_T

NEMULȚUMIREA FEMEILOR

*Sunt destui în pensiune,
Umoriști pensionari:
Poate au și versuri bune,
Însă nu au poante tari!*

Ion Diviza

* * *

*Sub un zbir de zile mari,
Cimitiru-i o minune,
Unde mulți pensionari
Merg ca la o PENSIUNE.*

Ionel Iacob-Bencei

CLĂDIREA PARLAMENTULUI

*Este ca o pensiune,
Unde-ai noștri demnitari,
Adunați în uniune,
Duc trai de pensionari.*

Ionel Jecu

PARLAMENTARĂ

*La București, în sesiune,
O droaie de parlamentari
Beau și mănâncă-n pensiune,
Cu bani de la pensionari!*

Ioan Prodan

MIRACOL ROMÂNESC

*Mai mulți români pensionari
Se miră azi ca de-o minune,
Cum ați făcut, dragi demnitari,
Din parlament o... pensiune!*

Emil Ianuș

Încă mai așteaptă poștașul un grup
de tineri pensionari: Vasile Larco,
Florina Dinescu-DINU, Eugen Deutsch,
Eugen Ilișiu, Ioan Fărcaș, Ioan Lazăr,
Geo Tasău, Ioan Toderășcu, Grig M.
Dobreanu, Nichi Ursei.

CONCURS

Rezultatele concursului

"EPIGRAMEI"

Tema:

„COABITARE“

Coabitează ei Ponta cu Băse, d-apoi noi,
cu atâtea epigrame bune și la obiect!

Așa că ieșim la TV și anunțăm

câștigătorul, în persoana unei doamne:

FLORINA DINESCU-DINU,

din Ploiești:

„DE RERUM NATURA“

Pe soare ori pe vreme rea,

Când bunăstarea ți-este-n pană,

Coabitarea cea mai grea

E-n trup, cu propria-ți persoană...

La grămadă, vor coabita și finaliștii
următori:

A COABITA... LA BLOC

Pentru o distinsă doamnă,

A coabita înseamnă,

Să trăiești senzații tari...

Cu mai mulți colocatari.

Nicolae Bunderi

SNOAVE LA VÂRF

Multe glume se pot spune,

Și mai proaste, și mai bune,

Dar coabitarea-i, poate,

Cea mai tare dintre toate.

Nicolae Căruceru

ÎN INTERES NAȚIONAL

După-alegeri generale,

Noi, partidele, unite,

Vom urma aceeași cale

...Dar în sensuri diferite.

Petru Ioan Gârda

COABITARE

Ne zăpăcesc de-un timp parlamentarii –

O fi real sau doar avem vedenii!? –

Vor să-mpărțim puterea cu maghiarii,

Și opoziția cu Ungurenii.

Petru Miloș

TEATRU ABSURD

Tipi ce, cu emfază,

Dar lipsiți de har,

Iar interpretează:

„Doi pe-un balansoar“!

Eugen Deutsch

COABITARE ÎNTRE VECINI

Cât timp capra din vecini

Teafără-i și nu mai moare,

Noi, ca niște buni creștini,

Vom trăi-n coabitare.

Romulus Filip

* * *

Coabitarea e – se știe

Și garantez că nu vă mint –

Conceptul de căsătorie

De după nunta de argint.

Constantin Iurașcu-Tataia

RELAȚIA PREMIER-PREȘEDINTE

Așa cum vede orișicine,

De-o vreme, nu mai sar scânteii,

Coabitând la fel de bine

Ca nora și cu soacra ei!...

Ioan Toderașcu

CÂND AM VĂZUT USL-UL

Eu mi-am zis, văzând alaiul

Și-amalgamul de idei:

Nu coabitarea-i baiul,

Ci doar trăinicia ei!

Nichi Ursei

COABITAREA BĂSESCU – PONTA

Faptele ne demonstrează

Că, deși-și zâmbesc formal,

Sunt cu vigilența trează

...Și cu mâna pe pumnal!

Gavril Neciu

Nu au semnat pactul de coabitare

cărcotașii:

Emil Ianuș, Ștefan Al.-Sașa, Nicolae Topor,

Eugen Albu, Vasile Mureșan, Eugen Pop, Ioan

Șiman, Vasile Țincaș, Toader Buhăescu, Dan T,

Ion Diviza, Dan Teodor Dănilă, Ionel Iacob-

Bencei, Ioan Prodan, Nicolae Mihu, Eugen

Ilieșiu, Dan Căpruciu, Mihai Danielescu.

LOC DE DAT CU... GAP

Așa cum spune și supratitlul, această pagină va găzdui de-acum încolo dueluri, chemări la duel, răspunsuri etc. Toate, făcute cu.. cap, fără jigniri sau atacuri sub centură. Ia să vedem, suntem în stare să reînvim marile „bătălii” spirituale?

DUEL:

VASILE LARCO – CĂTĂLINA
ORȘIVSCHI

PREȚUIRE (VL)

I-aș dedica femeii versul,
Aș umple cupele cu vin,
I-aș dărui și Universul...
Dar frică mi-e că-i prea puțin!

REMARCĂ (CO)

*Nu-i prea puțin, spun răspicat;
I-ai închinat femeii versul,
I-ai dat vin, flori, dar Universul,
Să-l dărui tot, n-ai încercat!*

FEMEII (VL)

Chiar Universul e mai greu
Să-l dăruiesc, dar gândul meu
E să-i ofer un pat cu flori
Și câte un sărut în zori!

PĂREREA MEA (CO)

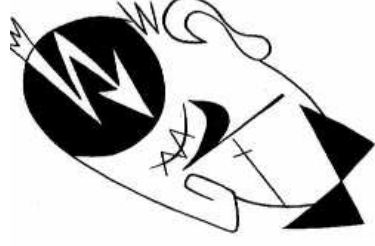
*Cum Universul întrupat
E doar cu versuri, flori în pat,
Vin și săruturi, eu susțin
Că sigur este prea puțin.*

NEDUMERIRE (VL)

Dreptate ai, e-adevărat,
Dar vreau să-ntreb, precum naivul:
Fiind cu o femeie-n pat,
Sărutul nu-i aperitivul?

RĂSPUNS (CO)

*La întrebarea ta, firește,
Eu îți răspund afirmativ.
Dar, cum planeta se grăbește,
Se sare peste-aperitiv...*

NERĂBDARE (VL)

Bărbații toți, cu un motiv -
Și, când afirm, am un suport,
Renunță la aperitiv,
Căci vor „cireașa de pe tort“.

BĂRBAȚII (CO)

*Întâi, culeg cireșe, fără efort.
Când nu mai pot, cotrobăie-n arhive
Și rășfoiesc rețetele de tort,
Dar se îndoaipă cu aperitive.*

GUSTUL FEMEILOR DIFERĂ (VL)

Femeile-s pretențioase,
Doresc mereu delicatețe,
Iar cele care-s poficioase
Ajung și pe la alte mese.

GUSTURILE BĂRBAȚILOR

NU SE DEOSEBESC (CO)

*Bărbatul, cert, fiind mai pofcios,
Nu se abține; nu poți să-i impui,
Atunci când e meniul delicios,
Și poate-n brâu și picioruș de pui.*

PROVOCĂRI

AL. HANGANU, OMUL
CU PODOABĂ... CAPILARĂ

Hanganu este – după mine –
Pe vechiul nostru plai român,
Un tinerel ce scrie bine...
La umbra părului bătrân.

Nicolae Bunduri

INTERVIU

Epigrama – z benghi jucăuș care reflectă chipul nostru de o respiraare

Interviu realizat de George Corbu

Scritoarea Paula Romanescu este una dintre eminențele personalității feminine ale scrisului românesc. Poetă de limbă română și franceză, redutabilă traducătoare din și, mai ales, în limba franceză, eseistă, cronicar plastic, publicistă și aforistă, este înregistrată în istoriile literare la locul cuvenit unor fruntași în genurile publiciste și literare. Prin transpunerea în franțuzește a baladelor populare **Mesterul Manole** și **Miorița**, dar și dând un nou veșmânt unor poeme de Eminescu, Arghezi, Bacovia și Blaga sau unor piese de I.L. Caragiale, Paula Romanescu s-a afirmat deopotrivă ca o practicanță de succes în limba română a poeziei în formă fixă (caden, rondel, sonet, poeme într-un vers, distihuri, haiku, tanka). **Universul poetic francofon** – antologie în trei volume (1995) și **Flori rare de poezie franceză** (1993) sunt doar două dintre exemplele de servire superioară a mișcării ce se revendică de la scopurile și misiunea francofoniei în România. A fost, de altfel, președinta Secției de Studii Literare și Traduceri în cadrul Ligii de Cooperare Culturală și Științifică România-Franța, autoare a **Imnului Francofoniei** (poem premiat în cadrul Ligii în 1993), pus pe muzică de Laurențiu Profeta. A tradus, cu egală dăruire și dintr-un spirit de solidaritate colegială, volumele unor remarcabili poeți contemporani (pe când și ale unor epigramiști?): Radu Cârneli, Ion Horea, Ioan Tepelea, Spiridon Popescu și ale multor alți confrăți de breaslă.

Între marile izbânde ale activității sale multiple de traducătoare în limba franceză se cuvin menționate cele două ediții de poezie din închisori: **Poésies enchaînées, poèmes des prisonniers politiques roumains** (Ed. Spicon, 1999) și **Unde sunt cei care nu mai sunt / Où sont-ils ceux qui n'existent plus?** (Ed. Beta, 2012), ediție nouă în care figurează 89 de autori (față de 36 cuprinși în prima ediție), printre aceștia figurând și opt epigramiști-poeti: Andrei Ciurunga, Ghiocel Constantinescu, Constantin Aurel Dragodan, Mireea Ionescu-Quintus, Tudor Mănescu, Georgehe Penciu, Vasile Tacu și Gabriel Tepelea.

Dintre scriitorii din a căror creație a tradus cu predilecție și, aș zice, compact, amintim pe Guillaume Apollinaire, Charles Maurras, Paul Verlaine, Louise Labé și Omar Khayyam.

Aparițiile sale publice, nu puține, se desfășoară după un ritual transformat de fosta profesoare de limba franceză în ceremonial: zeci de poeme sunt recitate în original sau în propria-i tălmăcire – în cenacluri, șezători literare sau la radio –, cu o sensibilitate, melodicitate și impecabilă dicție cvasiactoricească, de natură a contribui la crearea climatului de receptare a mesajului poetic genuin a cărui purtătoare privilegiată devine.

Deși convinsă că „în orice zbor cădere pândește răbdătoare”, cele 50 de cărți ce-i poartă semnată se constituie, pe drept cuvânt, într-o adevărată operă. Dar scriitoarea Paula Romanescu rămâne deschisă abordării a noi specii și genuri literare. Astfel s-a produs apropierea sa de epigramă, numele său putând fi întâlnit în coloanele publicațiilor noastre, dovadă că nimic din ceea ce este literar nu i-a rămas străin. Prin prezența în revista „Epigrama”, domnia sa se alătură celorlalte distinse doamne care ne-au onorat, de-a lungul anilor, cu prestigioasa lor colaborare, sub formă de interviuri și nu numai: Sultana Craia, Madeleine Davidsohn, Dorina Grăsoiu, Daniela Olguța Iordache, Elis Râpeanu și Tatiana Slama-Cazacu. Numărul mai mic al acestora față de epigramiștii-bărbați nu trebuie să conducă, în niciun caz, la ideea de discriminare. Doamnele ce fac parte din elita literelor române sunt binevenite în conferința noastră, cu condiția ca și domniile lor să dorească acest lucru.

Primim, așadar, cu bucurie și mulțumire, ca pe un mărfșor oferit bărbaților (după moda moldovenească), eseul literar al doamnei Paula Romanescu – o argeșeană plecată din Țuțulești de Argeș în zorii tinereții, spre a se împlini în lumea Cuvântului în Bucureștii noștri cei de toate cărările deveniri.

– V-aș ruga, stimate colegă, să apreciați dacă, în cazul epigramei, avem de-a face cu o simplă specie literară (sau a ironiei), ori cu un gen literar autonom?

Când Juvenal (60–140), poetul latin, va fi scris usturătoarele sale 16 satire, ironia, ca un tăiș de brici mângând cu duioșie „moravurile preaputernicilor stăpâni ai lumii”, ei, da! Și pe atunci se credeau unii stăpâni ai planetei acesteia dulci „ca o portocală” și, ca viața de... albastră, cum zicea o contemporan de-al nostru pentru care culorile tindeau toate spre „roșu”, deși el încerca să ne asigure că „vorbele nu mint”, Paul Eluard (1895–1952) cu sediul în Cetatea Eternă, va fi scăpărat sub ascuțitul inteligenței.

Înscrisă sub legea „non multa sed multum”, epigrama – **gen literar** care nu prea ascultă de legi, a traversat evii cu sprinteneala pe care i-a asigurat-o gândul omenesc mereu de veghe la frontierele apelor stătute ale negândului și, chiar dacă pare o infimă scântee în vatra lumilor cugetătoare, poate avea sciliciti de diamant. La fel de adevărat este că-n amintita vatră sunt și munți de cenușă.

– Câteva cuvinte despre aria de răspândire a epigramei. Este ea un gen prin excelență latin?

Dacă latinii i-au ales numele – epigrama –, se cuvine să le recunoaștem calitatea de părinți spirituali și, să admitem că-n neastâmpărul lor de cucuritori, vor fi purtat prin țările călcate și lapidăritatea zicerilor botezate (da, începuse botezul să statornicească lumina Cuvântului–Iubire!) în spirit. Mă mir doar cum se face că nu iudeii (care au dat omenirii Cartea Cărilor) să fie cei dintâi epigramiști.

INTERVIU

Se pare că prin Galia va fi prins cel mai bine rădăcini genul literar amintit. De la creația satirică de 8–10 versuri, s-a ajuns, prin secolele XIV-XV, la forma de patru versuri și două rime – înveliș al unui miez de gând mustind de fină ironie. Că se adresa unor minți șlefuite, iluminându-le prin surăs, este de la sine înțeles. Când ajungea însă la mințile obtuze, acestea se înveninau pricepând și nepricepând rostul zicerii scânteietoare. Cei mai înțelepți trimiteau săgeata care-i viza spre cei care-o lansau cu-aceiași îndemănare a spiritului, înnoblându-l. În Dacia străbunilor noștri, proverbele și zicătorile vor fi tălmăcit cel mai bine acel „câștigat ridendo mores” al trușăilor invadatori. „*Cine cere nu pier / dar nici nume bun nu are*”... Poate de asta toți invadatorii care ne-au tot călcat pământul „câtă frunză, câtă iarbă”, nu s-au mai ostenit să ceară ci, întărindu-și numele ne-bun, și-au luat singuri cât au (n-au) putut duce pe șeaua calului, în carele pânțele coase, în vagoane, în vapoare, în avioane, în vârful stiloului meșter la înscrisuri bancare – alt soi de epigramă dintr-un joc de *homo homini* nu mai este deloc un biet *lupus*, ci o haită de fiare fără chip și nume.

– **Epigrama este (sau poate fi) o oglindă a epocii istorice pe care o redă și în care se manifestă. Este mult, este puțin?**

Desigur, oglindă a unei epoci este epigrama! Altfel „glasul” ei n-ar fi decât un strigăt în pustiu, o „vânare de vânt” într-o junglă de patimi, în care cuvântul nu și-a aflat nici loc, nici sens. Răspândirea ei în timp (în timpul cu care s-a nimerit să fim contemporani) înseamnă trezire a conștiinței și armă împotriva imposturii este. E mult, prin umare, e foarte mult! Dacă însă o face stângaci, cu vorbe sărace de sens, mai bine s-o facă poetul firav, fiindcă nicidecum „învelișul” de rime nu va ține loc de sămbure amar de adevăr, așa cum „o frunză veștedă nu-ți dă cuvânt să zici că-i toamnă...” Ar fi puțin, mult prea puțin!

– **Cum ați defini Dumneavoastră epigrama?**

Scănteie care aprinde rugul minții, străluminând-o cu vreascuri de împrumut.

– **Considerați că există o filosofie (logică) a epigramei?**

În mod normal, orice filosofie trebuie să aibă o logică. Epigrama este o logică fără de care gândirea omenească i-ar ordona zadarnic inimii să devină rațională. Inima trebuie să zburde raționând și să aleagă din amaratul tot al rațiunii miera surăsului purificator, hohotul de râs pe care tot arsenalul lumilor nu va fi vreodată în stare să-l stingă.

– **Care ar fi, după Dumnia voastră, secretul unei bune epigrame?**

Cei care sunt îmboldiți să abordeze genul epigramatic se cuvine să fie cât de cât în grațiile înțelepciunii. Bunul simț trebuie să le rămână pe-aproape, inteligența să nu le fie rudă deloc frecventată, vorba lungă și deșirată să le rămână străină, vulgaritatea complet neluată în seamă, banalul de asemenea. Secretul unei bune epigrame nu se dezvăluie decât prin validarea pe care timpul o asigură măruntiei bijuterii de spirit (când o asigură!). Altfel, „secretul” rămâne cel mai adesea nedezlegat sau, mai precis, împotmolit în cuvinte ce din coadă în să sune, vai, de-a pururi spart... Secretul epigramei? Dragă cititorule, dacă îl vei afla cumva, sigur îl vei recunoaște ușor. E înveșmântat în straie de lumină ce nu se pot vedea decât cu sufletul. În ape de răcoare îl impezoare de gând. E un diamant de spirit al cărui tăis se dovedește necruțător pentru „bubele, mucegaial și noroaie” lumii de patimi și scăpărător pe amaratul inteligenței omenești.

– **Ați fost tentată să scrieți epigrame? În caz afirmativ, vă rog să transcrieți pentru cititorii revistei noastre unele dintre acestea.**

Tentația, bat-o vîna, m-a curtat și pe mine. Rezultatul? Apreciați singur. „*Paula Romanescu? / E mare poetă și... traducătoare. / Ce m-ar mai traduce / Însă nu mă are*” (Lui Titus Andrei, autorul catrenului reprodus: „*Simple și biet nemuritor, / Eu te-ăș traduce că nu-i bai / Să vezi și tu cât de ușor / Poți fi, când operă tot n-ai.*”, „*Mulți poeți cuprinși de morbul / Epigramei, scriu de zor: / Și scriu bine-nreba-i Corbul? / Zise Corbu: Nevermore!*” (Lui G.Corbu, președinte U.E.R.); „*În viața veșnic trecătoare, / Când vremea bate a târziu, / Că vinu-i bun toți barzii știu, / Doar Corbu-i beat de-apus de soare!*” (Aceluiași, ca autor al volumului „Am băut apus de soare”); „*Aici zace-o muză care / A slujit sub șapte barzi / Dar căzu la o lansare / Sub greul prozelor de azi*” (Epitaf unei muze din câmpul literar); „*Piranda, puradeii, întreg natul / Așteaptă înfrigurat / Sosirea lui Ulise (altul!) / Plecat în târg la plagiat*” (Vremea doctoratelor).

– **Atitudinea Dumneavoastră față de epigramă are o motivație anume? Ați fost ținută unor epigrame? Acestea v-au produs neplăceri sau inamicități?**

Când în epigramă devii țință, e semn bun. Vulnerabilitatea ta este evidentă. Dacă te simți rănit, nu-i vina epigramei. Blagosloveste-l pe cel care ți-a aruncat săgeata și amuză-te, chiar dacă înțepătura arde. Încoardă-ți arcul ironiei și trimite-i înapoi „mesajul” de răspuns. Dacă rezultatul va fi un general hohot de răs, victorie! Spiritul a învins. De nu... Vezi unde e vina ta și nu mai încerca să dobori cu praștia lueferi, dacă aceștia vor fi trecut cumva prin noaptea gândului tău.

Să mă supăr dacă mă înțește și pe mine epigrama?! Adică să admit că mi-e gândul opac?

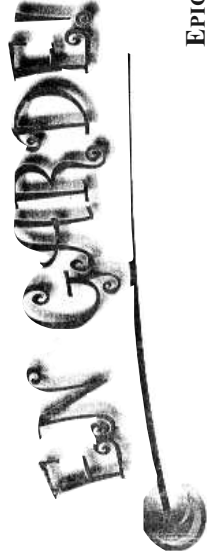
Să se fi supărat careva dintre cei atinși de catifeaua ironiei mele? Cum să cred că inteligența lor n-ar fi decât lustru-spoială pe un bob de lut?

– **Posedați în bibliotecă volume, culegeri și antologii de epigrame? Le consultați cu folos?**

În bibliotecile noastre (o, Doamne, cât încă mai sunt în vremea asta grăbită foarte în comunicare, când neînțeleșul crește nemăsurat!) trebuie să existe volume de autor, culegeri sau antologii de epigrame, ca tot atâtea ferestre spre oazele de prospețime a gândului rătăcind prin deșertul din care zâmbetul va fi fost exilat.

Continuare în pag. 35

COLȚUL SPADASINILOR

REPLICĂ LUI NICOLAE MIHU, LA
EPIGRAMA DEDICATĂ „*Antologiei de
umor rural*”, DIN NR. 62, PAG. 22.

Țăranul nu prea bate câmpii,
Căci el e sănătos, nu șui,
Dar, când îl enervează tâmpii,
Să te ferești din calea lui!

Emil Ianuș

MAESTRULUI GEORGE CORBU, DUPĂ
APARIȚIA VOLUMULUI DE REFERINȚĂ
„*Duelul sutei de sonete*”.

Duelul sutei de sonete,
Dintr-un volum marcat de har;
Nu sugerează căi concrete
De a ajunge CENTENAR!

Eugen Deutsch

MAESTRULUI NICOMAH, DUPĂ LECTU-
RAREA „*Protocolelor... epigramei...*”
(NR. 62/2012).

(*Așa să fie?*)

Înțeleptu-i protocol,
Ce îndeamnă făr' de-ocol,
„Nu mizați pe prozodie!”,
Demonstrează cam cum scrie!

Eugen Deutsch

LUI VASILE LARCO, LA VOLUMUL
„*Cercul fără cupolă*”.

Cu pana sa nișel frivolă
El i-a tentat pe cititori,
Da-n cercul fără de cupolă
Nu-s nici artiști, nici spectatori.

Eugen Deutsch

LUI NICOLAE BUNDURI LA VOLUMUL
„*Secretele unui gură-spariță*”

De ce-i cu gura spartă?
S-au ofuscat „cuminții”
Și-ntr-un duel (ori ceartă?)
I-au sfărâmat toți dinții.

Eugen Deutsch

EPIGRAMISTULUI MARIAN DOBREANU,
AUTORUL CĂRȚII: „*Gorjul în patru...
rânduri*”.

Viața, ca un amfiteatru,
De-o privesc, îmi vin noi gânduri:
„Gorjul” e în patru... rânduri,
Dar pe ultimele patru!

Vasile Larco

EPIGRAMISTULUI CORNELIU-IOAN
IOVUTA, AUTORUL CĂRȚII: „*Prostia
împachetată*”

Împachetând prostia, fapt ilar,
Un ghinion ți-a dat târcoale,
Menționând și la destinatar,
Adresa clară-a dumitale!

Vasile Larco

EPIGRAMISTULUI MIHAI HAIVAS, CARE
FACE REFERIRE LA CARTEA MEA:
„*Cercul fără cupolă*”

Dreptate ai, dar mi se pare,
Că-i bine să ți-o spun în față:
Cupolă, cercul, știu că n-are,
Dar are figuranți, ca-n viață!

Vasile Larco

REPLICĂ DOMNULUI PETRU IOAN GÂRDA
LA „ÎNȚEPĂTURA” DIN NR. TRECUT LA
VOLUMUL MEU: „*Umor pe strada lui
Păstorel*”

Ai constatat – și nu e de paradă,
Remarca ce, convins, acum o predici –
Ce simplu-i să observi, mergând pe stradă,
Că în umor atât de des... te-mpiedici!

Gheorghe Bălăceanu

„*Cu muza la taifas*” DE FLORINA
DINESCU

La taclale, împreună,
Cum femeilor le place,
Ea vorbește câte-n lună,
Muza, mai degrabă, tace...

Petru Ioan Gârda

Dan_T

DAN_T este pseudonimul
cu care semnează pe site-ul
www.agonia.ro
epigramistul **DAN PRUNDOIU**

SISTEMUL NOSTRU NAȚIONAL

*La situația precară,
Încerc să aflu un răspuns:
Cum scârțâie atâtea-n țară,
Când noi ne-am săturat de uns?*

PASIONALĂ

*În dragoste tu n-ai măsură –
Îl dojenește curtezana –
Vecine, eu ți-am dat o gură,
Dar tu vrei... toată damigeana!*

DIN AGENDA

UNUI LIDER POLITIC

*Reacția-i normală,
Atunci când ești pe val:
Vii iute-n capitală,
Să-ți faci un capital!*

CIRCUMSTANȚĂ ATENUANTĂ

*Când vin acasă „obosit”,
Soția mea, făcând o dramă:
„Te bag... de unde ai ieșit!”
Și uite-așa ajung în... cramă.*

STUDIU DE PIATĂ

*Recent, un studiu-a constatat
Că soarta țării s-a schimbat,
Românilor le merge bine
... prin țări străine!*

ÎN FAMILIE

*Eu retrăiesc mereu șarada
De prin poveștile bunicii:
Soția-i Albă ca Zăpada,
Tot timpul când îi vin piticii...*

DE LA FESTIVITATEA

DE PREMIERE

*Băiat deștept și, mai presus,
Orgolios, nevoie mare,
Trei coronițe mi-a adus.
(Și toate trei erau dentare.)*

AVOCATUL – DEFINIȚIE

*E-un fel de otreapă
Ce-absoarbe avid:
De intri la apă,
Te zvântă rapid!*

MANELISTUL LA D.N.A.

*La Parchet, un comisar
Îl bătu ușor pe umăr:
– Numărul de la dosar?
– Fără număr, fără număr...*

BĂRBAȚII ȘI CRIZA

*E criza asta o năpastă
Ce naște o anomalie,
Căci fiecare vrea NEVASTĂ
Dar nimeni nu mai vrea S-O ȚIE!*

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

Rima în epigramă

dr. Elis Răpeanu

Rima, alături de ritm și măsura versului, contribuie la crearea muzicalității catrenului epigramatic. Fără o bună stăpânire a registrului prozodic, nu se poate realiza o epigramă, considerată o adevărată bijuterie a artei literare.

Prin **rimă** se înțelege suprapunerea sonoră, deci omofonia ultimei (ultimelor) silabe accentuată (accentuate) de la finele a cel puțin două versuri: „*Sfrijită ca o Sfântă Vineri... / Băbeasca place mult la tineri*“. Din multiplele aspecte pe care le implică teoria, dar mai ales practica versificației, ne vom referi la cele care prezintă interes pentru epigramă.

În stricta versificație, rima perfectă (**rima bogată**) era socotită cea care includea și omofonia consoanei anterioare vocalei accentuate, de tipul sufe-**rinți**/pă-**rinți**, **poate**/ne-**poate**, **soare** / prin-**soare**, împă-**rat** / cumpă-**rat** (un exemplu din franceză: i-**mage** / hom-**mage** / fro-**mage**), nu și **varză** / **barză** sau **radă** / **vadă**, **sfoară** / **moară** etc. În versificația actuală, deci și în epigramă, se practică rima suficientă care începe cu vocala accentuată, ca la **barză** / **varză**, de mai sus, sau **părinți** / fierbinți. Mai nou, nu se mai ține cont nici de vocala care precede vocala accentuată, când aceasta face parte dintr-un diftong, astfel încât, **toană** nu mai rimează numai cu **goană**, ci și cu **pană** / **geană** / **mreană** sau **rară** cu **seară**, **ușoară**, **casă** cu **frumoasă** și **aleasă** etc.

După întinderea rimei – **numărul silabelor omofone** – distingem:

- **rima masculină** (monosilabică) – **cor** / **cobor** / institutor,
- **rima feminină** (bisilabică) – **rară** / **amară** / financiară,

- **dactilică** sau **proparoxitonă** (trisilabică) – **glorie** / istorie, **babele** / **slabele** etc.

Rima trisilabică sau proparoxitonă, mai ales cea încrucișată, scurtează versurile respective cu un picior prozodic, dăunând armoniei întregului catren: deși asemenea versuri pot avea același număr de silabe cu celelalte două, n-au nici același ritm, nici același număr de picioare prozodice. Dacă în interiorul versului, la cuvintele mai lungi, există și accente secundare susținute de cel principal care le urmează, în rima trisilabică, ultima silabă nu poartă niciun fel de accent, astfel încât cele trei „unități“ ale rimei se încadrează în ritmul dactilic – **Umor medical**: „*Vă umilesc, bipede-abjecte, / E tristă situația / Că lefurile vi-s infecte, / Dar nu chiar ca prestația*“. În cazul unei poezii cu mai multe strofe (cf. Topârceanu), se creează, prin repetarea acestei alternanțe între versul scurtat și cel în ritm iambic sau trohaic (întâlnit la Coșbuc), se crează o armonie de dans sincopat (eventual dans popular), dar, în catren, n-are același suflu. Nu e lipsit de interes să remarcăm că, în cazul rimelor împerecheate, efectul e mai puțin supărător: „*I-a dat să rădă omului / Cum frunza-i dată pomului / Că-n viață răsu-și are roștul, / Dar nu și-atunci când răzi ca prostul*“.

Există și rime mai ample decât cea dactilică, precum **valurile** / **malurile**, din poezia eminesciană, dar în versificația epigramei rimele preponderente și recomandabile sunt cele masculine și feminine.

Rimele feminine, mai ales cele greu de găsit, se realizează, uneori, din materialul sonor a două cuvinte, al doilea fiind monosilabic, de obicei una din formele pronominale sau verbale atone, o conjuncție sau o prepoziție: **votat-o** / **NATO**, **cui** / **nu-i**, **Troia** / **apoi a**, **pruncă** / **spun că**, **soia** / **dinapoia**. Versurile cu asemenea rimă, considerată, în detrimentul epigramei, ca semn al măiestriei, corespund, în majoritate, fenomenului numit în franceză **enjambement**: „încălecare, aruncarea în versul următor a unui sau a mai multor cuvinte necesare sensului versului precedent“. Or, rima nu este numai un ornament muzical, ci și un suport semantic al ideii și, după enunțarea/citirea versului respectiv, se face o infimă pauză de respiro și o rimă de genul **cornute** / **nu te**, lasă o clipă versul în aer. Și valoarea epigramei nu constă în rime rare/căutate/forțate sau în „enjambement“, ci în curgerea firească a ideii în muzicalitatea specifică foneticii limbii române. Reluând ideea că fiecare vers cere un moment de respiro, demn de

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

subliniat este și faptul că n-au efect benefic nici pauzele mai mari impuse de *cuvintele de umplutură*, lipite, „de servicii”, adăugate pentru satisfacerea rimei și a măsurii versului, precum **firește, negreșit, de bună seamă, bunăoară, în fine, evident**.

În privința amplasării rimei în catren, distingem rimă **împerecheată** (aabb), rimă **încrucțată** (abab) și rimă **îmbrățișată** (abba). În comparație cu epigrama înaintașilor, în care se mai întâlneau și catrene cu o rimă (4 cu 2), epigrama actuală s-a cizelat, impunând două rime. Monorima imprimă o notă de monotonie(aaaa); „*Cei ce se cinstesc din plin / Uită de-un proverb latin: / Adevărul e în vin, / Iar minciuna în scrutin*”. Cea mai frecventă rimă este cea încrucșată, specifică poeziei culte, cea împerecheată fiind caracteristică poeziei populare. Sunt și epigrame reușite cu rimă îmbrățișată, dar, cum spunea și **Silvia Popescu** în „**Epigrama**” – revista Cenaclului SATIRICON nr. 26/2006, Cluj-Napoca, versul I rămâne departe de versul purtător de poantă. Ea a realizat chiar o statistică a rimelor folosite în epigramele confracților noștri din acest cenaclu: din totalul de 247 de epigrame, 155 sunt cu rimă încrucșată (63%), 73 cu rimă împerecheată și numai 17 cu rimă îmbrățișată.

P.S. – Renunțăm să mai publicăm partea a II-a a acestui studiu, care ar fi avut în vedere asonanțele și alte aspecte privind rima în epigramă, urmând îndemnul surprinzător apărut chiar în această revistă – ghid al oricărui epigramist care scrie în limba română: „*eterna cruciadă împotriva asonanțelor sau a folosirii unor accente mai puțin ortodoxe ne va părea excesivă și într-o anumită măsură chiar inutilă*” (EPIGRAMA, nr. 62, p. 20–21), „*asaltul necurmat al unor prozeliti bigoți și dogmatici*” (EPIGRAMA, nr. 61, p. 20).

Nu dorim să deranjăm pe nimeni prin aceste articole scrise la solicitarea confracților, prin strădania noastră de ani de zile de a oferi, pe înțelesul tuturor, repere pentru scrierea unei epigrame valoroase, conform statutului ei, statut care i-a asigurat perenitatea. Și, dacă nu-l păstrăm, acest „țânțar” al literaturii, care a supraviețuit „dinozaurilor” de sute de pagini, va fi copleșit până la sufocare de subproducțiile care umplu volume întregi și va ieși în afara literaturii.

Mulțumim celor care ne-au scris/telefonat apreciind „îndrumările” noastre, oferite cu bună-credință și cu pricepere de specialist în domeniu.

P.P.S. N. Red. – Am dori să credem că sprijinul stimatei doamne Elis Răpeanu nu se va opri aici. Chiar dacă pe unii îi deranjează, epigrama trebuie să se caracterizeze prin rigoare și respectarea unor minime canoane. Și dacă nu le respectăm, iese orice, numai epigramă nu! Asta nu înseamnă că alte păreri nu pot fi ascultate! Cu condiția să fie, totuși argumentate!

15. Dacă humorul este o notă distinctivă a românilor, ce consecințe decurg din acest fapt pentru epigramă?

Ce frumos exprimați calitatea umorului la români. Singura observație pe care aș avea să o fac la această întrebare ar fi aceea că: românul nu are absolut nici un umor (sunt doar cei care au fost înzestrați de natură cu simțul umorului), în pofida faptului că această explozie înconștientă de mândrie nejustificată este repetată cu o frecvență revoltătoare atât pe undele mass-media, cât și în diversele semnalizări jurnalstice. Întrebarea dumneavoastră îmi zgândăre o nedumerire pe care o rumeg de foarte multă vreme. Exemplu: aud destul de des la televizor că națiunea română are ca ideal două mari instituții, biserica și armata. Românul se duce la biserică doar când are necazuri prăpăstioase în jurul lui, sau când se aduc moaștele cutărui sau cutărui sfânt. Chestia cu moaștele e cam așa: românul se duce să facă cozi interminabile pentru a mângâia moaștele sfântului expus, în speranța că va scăpa de guturai, tuse măgărească sau ce mai are el printre necazurile lui. În ce privește armata, ca fost ofițer de carieră, pot spune că românul nu a iubit și nu iubește deloc armata. Dimpotrivă. Tânăr ofițer fiind, am auzit, nu o dată, că militari de carieră erau, așa ziși „ofițeri pe puncte”. Un alt banc cu românul: aud de când mă știu că „românul e născut poet”; când am mai crescut și am venit în contact cu alte literaturi sau cu reprezentanți ai literaturilor străine am descoperit că toate etniile de pe glob spun că ai lor s-au născut poeți.

Vă multumesc!

Continuare din pag. 5

CONCURS

TOP EPIGRAMA

Am vrut să încercăm să vedem cum răspund cluburile noastre acestei provocări. Ei bine, am fost surprinși de promptitudinea și receptivitatea cu care această nouă idee a fost îmbrățișată. Dacă 14 din cele 25 de cenacuri și cluburi afiliate au percutat, noi spunem că e bine.

După bucurie, am încercat o oarecare tristețe, văzând că o parte nu au înțeles că a fost dată o temă și trebuiau să „brodeze” pe ea. Cu părere de rău, a trebuit să respingem creațiile sosite de la Gruparea Păstorel, de la AE Moldova, de la Pitești și, parțial, de la Constanța.

Am răs văzând că la Timișoara există numai trei epigramiști: Ionel, Iacob și Bencei și îl așteptăm, eventual, pe POPA's să sprijine acest terțet!

Am selectat cele mai bune epigrame primite, dar menționăm și notele obținute de ceilalți membri ai echipelor, ca să se vadă clar „contribuția” fecăruia la scorul final.

Notele individuale sunt o medie a notelor date de fiecare redactor. Notele fecărui club sunt suma cifrelor vor vorbi singure. Am selectat câteva epigrame.

Clubul Epigramiștilor Brașoveni – Brașov
(CEB) – 23,37 puncte

Alegeri 2012

În toamna asta, dragi confrăți,
Vă spun, ca omul în etate:
Avem aleșii numărați...
Avem și zile numărate!

Nicolae Bunduri

La alegeri, în 2012

Duși cu toții în ispită,
Pe aleși – în primul tur –
I-am trecut atenți prin sită...
Și pe ei îi doare-n ciur.

Alexandru Geese

Alegeri 2012

Când e țara la răscruce,
La votat românu-i silnic
Și în urnă introduce...
Ce-a găsit în coșul zilnic

Ghe. Constantinescu

CONCURS

Clubul Umoriștilor „Nicolaus Olahus“

Sibiu (CUOS) – 23,07 puncte

Avantajele democrației

Țăranii n-au știut în comunism,
De munte, mare, plajă, litoral,
Abia acumă fac și ei turism
...electoral

Ștefan-Cornel Rodean

Candidatul anului 2012

Mi-e dat ca să colaborez,
Deși ceva tot mă intrigă:
Îl pun în pâine de-l votez,
Iar eu rămân de mămăligă!

Nicolae Mihu

Noului primar

Și-a ales, cu mare fală,
Mândra turmă,-n fruntea ei,
Baci cu scoarță cerebrală...
Circumcisă de idei.

Gheorghe Șchiop

Academia Liberă „Păstorel” Iași

(ALPI) – 22,3 puncte

Curiozitatea candidaților

Când văd votând atâta gloată,
Ar da orice să înțeleagă,
De ce-ntr-o zi se zbat să-i scoată
Și-apoi vreo patru ani... îi bagă!

Gheorghe Bălăceanu

Alegeri parlamentare

Interese de moment

Aranjează ploile:
Merg ciobani în Parlament,
Când votăm ca oile.

Mihai Batog-Bujeniță

**Clubul Epigramiștilor „Spinul”,
Baia Mare (CESB) – 21,26 puncte**

Alegeri 2012

Vor fi comise sacrilegii
De tipi cu bani ce au tupeul
Să candideze în colegii,
Când ei n-au absolvit liceul.

Ioan Fărte

Contrar voinței poporului

Pentru organism potent
Statul s-a mărit adhoc,
Dar și-așa, în Parlament,
Bunul simț e... fără loc!

Ioan Șiman

CONCURS

Clubul Umoristic „Hohote“ – Tg. Jiu**(CUHJ) – 20,73 puncte****Egalitatea în drepturi**

Cum și ciobanii sunt deștepți,
 Uniți, la timp, dând glas chemării,
 Ajuns-au, unde nu te-aștepți:
 Sunt... ciurdă-n parlamentul țării!

Geo Filiș

Între DA și NU

Ne-am dat tot interesul
 Să-l debarcăm pe EL,
 Dar, cine-a fost alesul...
 Îl știți... de la Bruxelles!

Grig Tunșanu

De ce să votez?!?

Mă-ntrebi dac-am votat ori ba?
 De votul meu depinde tot?
 Păi dacă lumea aș schimba,
 Nu m-ar mai fi lăsat la vot!

Grig M. Dobreanu

Clubul Umoriștilor „Verva“ – Galați**(CUVG) – 20,3 puncte****Dilemă**

Pe candidați, de-i cântăresc,
 Văzând că le lipsește harul,
 Să pun ștampila nu-ndrăznesc
 Și mă gândesc să dau cu zarul!

Dan Căpruciu

Unui parlamentar traseist

Chiar de nu vedeți în el valoarea,
 Nu cumva să credeți că-i naiv:
 Și-a schimbat atât de des „culoarea“
 C-a parcurs întregul... ROGVAIV!

Ion Moraru

Clubul Epigramaștilor Ploieșteni „I. Ionescu**Quintus“, Ploiești (CEPIHQ) – 19,93 puncte****Alegeri perfecte**

Nimic n-a fost acum suspect,
 S-a spart necazul și pricina,
 Că-n fine s-a ales corect
 ...Neghina!

Florina Dinescu

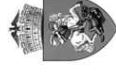
Din cronica satului

La noi în sat, să tragă carul,
 Rămas-au calul și măgarul.
 Că boul azi – dintr-o prostie,
 A fost ales la primărie!

Virgil Petcu

Cenacul Epigramaștilor

Olteni, Craiova

(CEOC) – 18,23 puncte**Cenacul Umoriștilor „Nicolae**

Grigore Mihăescu-Nigrim“

Buzău, (CUCB) – 15,67 puncte

Clubul Umoriștilor Vâlceeni,

Râmnicu-Vâlcea,

(CUV) – 14,27 puncte**Clubul umoriștilor constănțeni „Prăvălia****cu umor“, (CUC) – 7,5 puncte****Chemări numeroase la urne în 2012**

E-o regulă de mult fixată:

La patru ani votezi o dată;

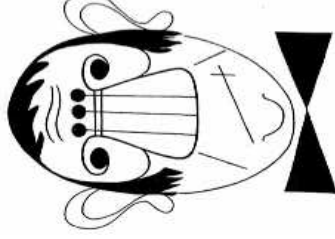
Dar noi, românii, muncitori,

În an votăm de patru ori.

Ionuț-Daniel Țucă

Asta în prima etapă. Să sperăm că, sub noua
 formă propusă, TOP E va deveni o trambulină
 pentru cât mai mulți epigramaști și cluburi.

MĂRȚIȘOR

DOAMNELE
EPIGRAMISTE

ȘOFER NERVOS

Mama lor de gropi și șanțuri,
Mi-au făcut mașina praf!
Nu-l vreau pe primar în lanțuri,
Dar l-aș vrea-ntr-un epitafor!

Any Drăgoianu

ELIXIR

Infernalul său destin
Este dirijat de-o fată:
Când ea-i spune simplu: „vin!”
El și simte că se-mbată...

Florina Dinescu-Dinu

UNEI SOTII

Când povestea: „E-așa plăcut,
Deștept și tandru, soțu-mi drag!”,
Din răspuneri m-am abținut
Să-i spun: „Contrastele se-atrăg...”

Maria-Daniela Goea

DESPRE EDUCAȚIE

De-i întrebi azi pe copii,
Chiar de când sug din suzete,
Ce vor fi ei într-o zi,
Îți răspund: – Vom fi vedete!

Gabriela Gențiana Groza

TEZAUROL

A plecat cu tot cu pui,
Cloșca peste Prut, admit,
Nu e vina nimănui,
Doar cocoșu-i moscovit!

Tincuța Horonceanu-Bernevic

UNUI TÂNĂR CURAJOS

E-un tip timid, nu-i curajos,
Problemele îl preocupă,
Mereu își lasă ochii-n jos...
Spre câte-o fină minijupă.

Camelia Nistor

RĂSPALATA SOTIEI ÎNȘELATE

La divorț, e supărată,
Îi știa de rău, tot satul.
În final, i-a dat răsplată:
L-a-nșelat cu... avocatul.

Ana Ruse

RUGĂCIUNEA

UNUIA SLOBOD LA GURĂ

Ajută-mă să-nving păcatul
De-a-l pomeni pe Necuratul
Și dă-mi, la vorbă, cumpătare!
Te rog... al dracului de tare!

Văli Slavu

DE CE?

Nu văd piedici, n-am habar,
Dacă mă îndrept spre bar;
Multe sunt și nu mă lasă,
Doar când... mă întorc spre casă!

Maria Berciu

AFACERI DE ROMÂNIA

Carne importăm, brânzeturi,
Usturoaie, marafeturi,
Prospătură și... surpriza:
Tot noi importăm și criza!

Sanda Ghinea

VEDETA

Acestui fotbalist vestit
I-am scris o epigramă bună,
Dar la ce club să i-o trimit,
Când schimbă două-trei pe lună?

Mioara Vîney

POLIGAMIA

Exersând cu nonșalanță
Cununii de circumstanță,
S-a trezit de Dragobete
Însurat cu patru fete.

Cezarina Adamescu

PARADOXUL CRIZEI ECONOMICE

La cei săraci le pare straniu,
De criza asta năucii:
Noi, chiar și fără de uraniu,
Avem IONI... îmbogățiți!

Constanța Apostol

SĂGETĂTOR

Gândul îndelung îl treier,
Când o epigramă-nchei:
Arcul se-nordează-n creier
Și pornește din condei.

Elis Răpeanu

DOAMNELE EPIGRAMISTE

UNUI ȘOFER TESTAT CU FIOLA

Că fiola a-nverzit
Nu voia să recunoască,
Dar amenda l-a trezit
Și-a văzut că e... „albastră“.

Cornelia Buzatu

UNOR TELEFONISTE DE ÎNTREPRINDERI

Nu poți să dai un telefon
(Am auzit două persoane):
Ori telefonul n-are ton,
Ori centralista... „are toane“.

Mariana Mustăța

RECUNOȘȚINȚĂ

Dom' doctor – mulțumiri –
Vă zic din cimitir.
Rămân îndatorat,
Că soața mi-ați tratat.

Elena Buză

FEMEIA ȘI VINUL

Că vinu-i bun, e-adevărat,
Dar, știi prea bine vorba- ceea:
Nimica nu te-a îmbătat,
Precum te-a îmbătat femeia.

Victoria Saioc

UNEI GESTIONARE

Când a fost la despărțire,
A-nceput cu numărul:
„Eu iau casa și mașina,
Tu, iei fata și băiatul...“.

Aurelia Mariana Stoenescu

DECOLTEU

Sutienul, tupeist
Cu un loc exclusivist,
De sub hainele de damă,
„Evadează“ fără teamă.

Cornelia Georgescu

CONFUZIE

Auzind prin casă hoțul,
Doamna coborî din pat
Și-l pocni, crezând că-i soțul,
Ce se-ntoarce-acasă beat.

Maria Bumbea

IERI CA MÂINE

Războiul cu corupția,
Cu foștii, cu-al maniei viciu,
Schimba-va Constituția
Și-apoi femeia... de serviciu.

Cornelia Cocîș-Inovan

D'ALE JUSTITIEI

Guvernul ne-a convins că-n stat,
A' lor puteri s-au separat;
Păcat că marii hoți dispar,
Închiși rămân doar în dosar...

Doina Miclea

INVIDIE

Vécinul e bogat, cu fler,
La dânsul trage orice ban –
O vilă-vis, elicopter
Și ochelari de termopan!

Iconița Octavia Micu

„FIDELITATE“

Supărată, ea-l acuză,
Dar el repede se scuza,
Cât se poate de firesc:
„Și pe tine te iubesc!“

Elena Vădean

STAREA EPIGRAMEI

ALTFEL...!

Gheorghe Leu

În epigrama română s-a impus definiția dată de A. Decourcelle, că epigrama este un „catren cu trei versuri de prisos” sau, mai exact, un catren cu poantă finală, adică acel vers care răstoarnă tot ce s-a spus în primele trei.

Sunt epigrame care se țin minte de cititor de la prima lectură. Epigrama se termină în versul patru și nu mai trebuie spus nimic în plus. Deci, cititorii / ascultătorii au mai multă aderență față de poanta directă. La diferite festivaluri de gen, epigramele umoristice au cel mai mare succes la public, pentru că gâdila rapid timpанele ascultătorilor. Cele satirice au succes așa-și-așa, iar cele aforistice nici măcar atât. E un defect? Da, un defect al publicului!

Eu vreau să subliniez aici existența altei forme de prezentare a poantei, aceea care există undeva în fundal, după cortina versurilor. Adică... altfel! Ca un aisberg care se vede deasupra doar o pătrime, deci nu totul. Rămâne și ceva mai puțin vizibil.

Nu încerc o definiție separată, pentru că cele două modalități de prezentare a poantei sunt fraterne, dar merg pe drumuri diferite: una stârmește hazul imediat (cea umoristică), a doua te pune pe gânduri (cea aforistică). Deci, nu propun o ierarhie, ci spun că există cele două forme ale poantei: una cu prezență imediată, a doua cu prezență mai tainică. Asupra întâietății uneia dintre ele nu ne vom putea înțelege nicicum. Azi voi susține această poantă aflată în plan secund, căreia trebuie să-i decriptez sensul / mesajul pe un traseu labirintic în care firul Ariadnei trebuie găsit de cititor.

Nici nu spun că cele două formule sunt rivale, dar poanta aflată în fundal arată că, în acel catren, niciun vers nu este de prisos, nu pune în scenă o ciocnire între primele trei versuri și al patrulea, ci lasă esența în spatele scenei. Ultimii 30 de ani de epigramă reprezintă un spațiu suficient pentru o expertiză.

Poanta „acunsă” provoacă acea stare de suspans, care te incită la dezlegarea enigmei, trezește curiozitatea de a afla ce e dincolo de cuvinte (sau, poate, astfel de catrene să nu mai fie numite epigrame ci doar catrene aforistice / satirice, tocmai pentru adepții epigramei clasice, adică pentru conformiștii prea legați de fusta mamei numită epigrama clasică!?)

Pentru exemplificare am selectat epigrame din creația celor care nu mai sunt printre noi, ci au plecat în lumea unde nu-i nici înfrîtare nici suspin, dar, din păcate... nici epigramă.

SCULPTURĂ MODERNĂ

*Brâncuși, cu arta lui firească,
Făcut-a piatra să vorbească;
Prudenți, citacii noii ere
Au readus-o la tăcere.*

Gh. Belei

PE MORMÂNTUL UNEI PIETRE

*Sub această tristă floare
Zace-un pumn de praf stingher,
Ce-a rămas din piatra care
S-a izbit de-un caracter.*

L. Secrețeanu

GREȘELILE SE PLĂTESC

*Când fuse acuzat de lenevie
Și că nu face față-n orice post,
Recunoscui cinsit că este prost
...Și și-a făcut proces de calomnie.*

M. C. Dinescu

DEMNITATE

*Copacilor cu fruntea-n soare
Li-i dat să moară în picioare,
De nu cumva vreun ram de-al lor
Ajunge coadă de topor.*

Șt. Tropcea

FĂCĂTORUL DE NIMIC

*Evitând pe cei cu sapa,
Are grijă toată ziua:
Ba să nu se verse apa,
Ba să nu-i ia albul piua.*

S. Pavel

INDIGNARE

*Abil, m-am prefăcut că-l laud,
Că-l felicit și că-l aplaud;
Iar el făcea pe fericitul,
La fel de... sincer, ipocritul!*

Ghiocel Constantinescu

CREDINȚĂ

*Că nu-s obișnuit să tac,
Un mod de viață îmi propun:
Tot ce e omenesc să fac...
De n-oi putea ceva mai bun!*

V. Bolocan

REVERS

*E-un paradox, de bună seamă,
Dar străvezii și pământesc,
Că, deseori, prin epigramă,
Doar victimele mai trăiesc.*

D. Jega

NOMINALIZĂRILE LA PREMILE U.E.R. 2012

- Titlul de „EPIGRAMIST AL ANULUI 2012”: **Rodica Hanu-Pavel** și **Ion Moraru**;
- Premiul „OPERA OMNIA”: **Ion Bindea**, **Dan Căpruciu**, **Gheorghe Gh. Popescu**;
- Premiul Special al Președintelui UER: **Ionel Iacob-Bencei**, **Lucian Perța**;
- Premiul pentru activitate managerială de cenaclu: **Ioan Șiman**, președintele cenacului SPINUL, Baia Mare;
- Premiul pentru autori de epigrame de peste hotare: **Ștefan Agachi**, **Ion Cuzuioac**, **Valentin Portas**;
- Premiul pentru culegeri/ antologii: „ANTOLOGIE DE UMOR RURAL” – **Emil Ianuș** și **Nelu Vasile**; „EPIGRAMIȘTII SE PREZINTĂ”, vol. 1, ediție îngrijită de **Rodica Hanu-Pavel**;
- „CARAGIALE ȘI MILENIUL TREI” – selecție de **Ion Bindea**, **Eugen Pop**, **Aurel Buzgău**, **Eugen Albu**, **Silvia** și **Marian Popescu**; „INGINERII EPIGRAMIȘTI” – de **Nelu Vasile** și **Viorel Martin**;
- Premiul pentru reviste umoristice și/sau de cenaclu: **CUGETUL**, revistă a **Cenaculului Epigramiștilor Olteni** (la 5 ani de la apariție); **TURBURELE**, revistă de divertisment (la 3 ani de la apariție);
- Premiul pentru volum de debut: **Rodica Hanu-Pavel** – „SĂ TRĂIM VESELI!” (Bacău, Ed. GRAFIT, 2012); **Ștefan-Cornel Rodean** – „DAȚI-MI VOIE!” (Sibiu, Ed. ADALEX, 2012); **Cornel Udrea** – „PORTOCALA, MECANICUL” (Cluj-Napoca, Ed. NAPOCASTAR, 2012); Premiul este acordat și sponsorizat în nume propriu de către dl. Mihai Sălcuțan, vicepreședinte al UER.
- Premiul pentru realizarea de volume aniversare / comemorative: „UN SENIOR AL EPI-GRAMEI: DIMITRIE JEGA” – **100 de ani de la naștere** (plachetă memorială îngrijită de **Ionel Iacob-Bencei**); „VERVA–35. ISTORIE ȘI ACTUALITATE” (coordonator **Ion Moraru**).
- Premiul este acordat și sponsorizat în nume propriu de către dl. Petre Gigea-Gorun, vicepreședinte al UER.
- Premiul pentru devotament în organizarea și susținerea mișcării epigramatice naționale: **Constanța Apostol**, **Viorel Cacoveanu**, Acad. **Gheorghe Păun**, **Florentin Popescu**, **Gheorghe Gh. Popescu**;
- Premiul pentru distincții obținute cu prilejul festivalurilor naționale de umor și epigramă: **Gheorghe Bălăceanu**, **Gheorghe Bălci**, **Nicolae Bunduri**, **Constantin Cristian**, **Ion Diviza**, **Ion Moraru**, **Petronela Vali Slavu**, **Gheorghe Șchiop**;
- Premiul pentru difuzarea epigramei românești prin traduceri: **Silvana Baroni** (coordonator ediție), **Tatiana Ciobanu**, **Liuba Croitoru**, **Claudia Lupașcu**, **Veronica Bordian** – pentru traducerea în limba italiană a volumului „ZĂMBETE PENTRU EXPORT” de **Efim Tarlapan** (Chișinău, Ed. LABIRINT, 2012);
- Premiul pentru longevitate artistică: **Gheorghe Enăchescu**, **Nelu Ionescu-Quintus**, **George Lungoci**.

CAUZA

*Cu tot talentul meu, cunoaștem cântul,
Că n-am făcut nimic în viața mea;
Și Arhimede-ar fi urnit pământul,
Dar, ca și mine, n-a avut proptea.*

M. Matcaboji

PRECEPTE MORALE

*Nedemne sunt de câinii ciobănești
Mușcatul pe la spate, guduratul,
Făcutul sluj, târâtul, tremuratul
Și alte atitudini... omenеști!*

I. Martin

RĂBDARE ȘI TUTUN

*Sunt nervos din cale-afară,
Când tramvaiul întârzie;
Aprinzându-mi o țigară,
Zic: „Dă, Doamne, să nu vie!”*

N. Ghițescu

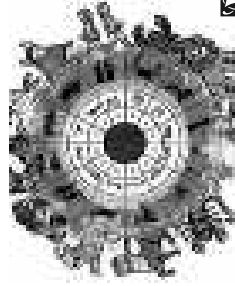
CIRCUMSPECTIE

*Sub umane auspicii
Înfloresc concepte stranii:
Nu-ți verifica amicii,
Că ți se-nmulțesc dușmanii.*

M. Trifu

5 ianuarie 2013

CARUSELUL CU EPIGRAME

**ROMÂNIA ARE UN NUMĂR DUBLU DE
MINISTERE FAȚĂ DE ȚĂRILE DEZVOLTATE**

Să știi că eu nu mă inhib,

Spun adevărul când se cere:

Toți cei din Vest ne ntrec la PIB,

Noi i-am tăiat la ministere.

Constantin Iurașcu-Tataia – Pești

PE MARGINEA PRĂPĂSTIEI

În țară azi domnește vidul

Și ne pândește tragedia:

Aleșii-și părăsesc partidul,

Iar tineretul... România!

Gheorghe Popescu-GER – Pești

CONJUGALĂ

După ce-i dăduse mâna,

Nu trecu nici săptămâna,

Că masculul marțafoi

I-a dat pumnul... înapoi.

Romulus Filip – Pești

UNUI CRITIC

Ești critic dulce și e bine,

Tu porți în pană și-n condei,

Nu numai mierea de albine,

Ci și veninul și-acul ei!

Nistor I. Bud – Pești

TRENURILE

Merg rapid și regulat,

Ca pe roate: țaca-paca!

Unul n-a întârziat!

...(Știrea vine din Osaka).

Aurel Iancu – Pești

ÎN TRE PARTIDELE ROMÂNEȘTI

După certuri fără sens,

Curățându-ne noroiul,

Azi ajungem la consens,

În sfârșit: pornim războiul!

Petru-Ioan Gârda – Berbec

LA MINTEA DE PE URMĂ

M-am tot rugat, la tinereți,

Să am noroc, să fiu prosper;

Și, Doamne, – acum, să mă rășfeți,

Îmi dai, când... nu ți le mai cer.

Ioan Șiman – Berbec

**SCUMPIREA BENZINEI LOVEȘTE
ÎN DEMONSTRANȚI**

Loviți, cu sutele de mii,

Se plâng, protestatari, pe mail-uri,

Că-s obligați, ca și-n cocktail-uri,

Să pună gaz din butelii.

Mihai Haivas – Berbec

AFIȘ LA ATELIERUL DE CIZMĂRIE

Noi vă facem ghete moi,

Adaptat prezentului;

Pielea punem de la noi,

Dar și pe-a clientului!

Petre Gîgea-Gorun – Berbec

POSTDECEMBRISTĂ

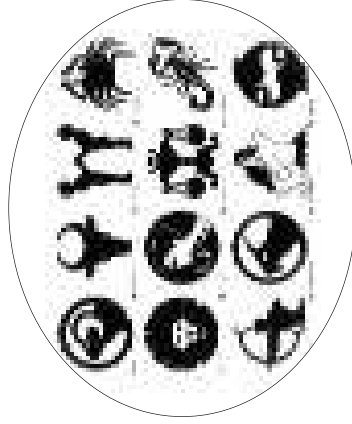
În actuala existență,

Ne remarcăm, cu precădere,

Iubita mea, prin transparență,

Iar eu, prin vidul de putere.

Valerian Lică – Berbec

DECESUL UNUI DISTRAT

*N-a zăcut prea mult în pat,
Însă, pus pe cacealmale,
Cum era mereu distrat,
A uitat să se mai scoale!*

Traian Conciatu – Berbec

IMPOZITE

*Impozit pe prostie, vere,
Ei nu vor pune, garantat,
Căci i-ar viza, cu precădere,
Exact pe cei ce i-au votat.*

Corneliu Zeana – Berbec

IMPRUDENTĂ

*Dintre un vin de viță-aleasă
Și o femeie arătoasă,
Eu știu s-aleg ce e mai bun...
Dar ce anume, nu vă spun!*

Nicușor Constantinescu – Taur

SFÂRȘITUL LUMII

*Că e 'nainte de Crăciun
Și toată lumea se agită,
Eu doar atâta pot să-ți spun:
„Apocalipsă fericită!”*

Janet Nică – Taur

LECȚIE DE ȘOFAT LA STRADĂ

*Am trac, manevrele nu-mi ies,
La semne nu iau seamă,
În schimb, sunt în real progres...
La-njurături de mamă.*

George Petrone – Berbec

UNUI POLITICIAN IPOCRIT

*Obsedat de-un handicap,
Astăzi dumnealui își schimbă
Numai părul de pe cap,
Nu și părul de pe limbă!*

Ion Moraru – Berbec

APOCALIPSA ÎN RATE

*Au cei din est un calendar
Pe stilul vechi, din câte știu,
Sfârșitul lor e, așadar,
Cu pai 'șpe zile mai târziu.*

Ion Ruse – Berbec

DĂRUIRE

*Sofia unui individ,
Se vede, n-are multă minte:
S-a dăruit unui partid
Și unui vice-președinte.*

Vasile Plăcintă – Taur

ORICARE ALT TAUR

*Șoful ideal,
Căci, fenomenal,
Coarnele le are
...Din dotare!*

Eugen Deutsch – Taur

**MINISTRUL SĂNĂTĂȚII
VS. REFORMA SANITARĂ**

*Vă trebui s-acționăm urgent,
Ca, în clădirile spitalicești,
Bolnavii, care vin la tratament,
Să moară în condiții omenești.*

Vali Slavu – Taur

CARUSELUL CU EPIGRAME

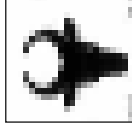
BANII N-ADUC FERICIREA

*Știe toată omenirea,
Musulmani, evrei, creștini:
Banii n-aduc fericirea...
Atunci când sunt prea pușini.
Marius Coge – Taur*

GEOGRAFIA TRANZIȚIEI

*Secetă pe la Ploiești,
Fraude pe la Onești,
Viață dulce la Amara
Și Flămânzi prin toată țara.*

Gheorghe Păun-Ulmu – Taur

DIN BASARABIA

*La izvoarele cu ape
Dulci, ca limba strămoșească,
Cerbii vin să se adape,
Porcii, să se bălăcească.
Efim Tarlapan – Taur*

ELECTORALĂ

*Dacă-alegem lume-avidă,
Tot din tagma „foștilor“,
Este semn că e gravidă
Veșnic, mama proștilor!*

Sever Purcia – Taur

DEFINIȚIE

*Frumoasă-i epigrama, ca un nufăr;
Când fluturi și albine-i dau ocol!
Dar, nu uitați! O scriu fiindcă sufăr
Că poanta-și trage seva din nămol!*

George Zarafu – Taur

POLITICIENI DE DUZINĂ

*Din atâția demnitari
Cu statut de tipi notabili,
Sunt și mulți parlamentari,
Dar mai mulți par ...lamentabili.*

Eugen Albu – Taur

EL, NEVASTA ȘI SOACRA

*Duce-o viață fără frică...
(Nu-i o vorbă în doi peri)
Ca o țară foarte mică
Între două mari puteri.*

Ion Bindea – Taur

VECINII

*De vecini ce să vă spui?
Nu cred nasul să mă-nșele:
Unu-și vede de-ale lui,
Celălalt de ale mele!*

Laurian Ionică – Taur

TINEREȚE VEȘNICĂ

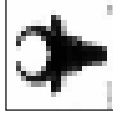
*Vecina noastră zâmbitoare
Ne-a invitat la dansa, ieri.
E-a nu știu câta oară-n care
Serbează-aceleași primăveri.*

Nicolae Zărnescu – Taur

LA NUNTA UNUI INFRACTOR

*Abia târziu o să-nțeleagă
– Când va fi vai și-amar de el –
Că nici cătușele nu leagă
Mai strâns decât acest inel!*

Costel Stancu – Taur

INTERVIU

Urmare de la pag. 21

Revista „Epigrama” a U.E.R. este o fântână cu apă vie în care se reflectă ca un zhenghi jucăuș chipul nostru de o respiraie sub clopotul de cer în care ne însemnăm cu un zămbet (ne)trecea.

Concursurile de creație pe teme date, studiile (chiar cele cu temă didacticistă), „duelul” epigramatic etc. sunt tot atâtea moduri de abordare a acestui gen literar, care va dura „tânt que la terre dureră” și, cât pre pământ vor fi și cele trestii gânditoare cărora surăsul nu le va rămâne străin.

— **În calitatea lui de creator de un tip aparte, epigramistul poate sau trebuie să beneficieze de un statut nediscriminatoriu?**

Singurul statut „discriminatoriu” de care ar cam trebui să se teamă epigramistul este cel dat de lipsa lui de inteligență, obligatoriu dublată de talent. Altfel ne-ar blestema Păstorel să ni se pară amar și vinul cel mai nobil cu „statut” de strugure necules uitat în vie lângă spieretoriale bătute de crivățul tristeților toate.

— **Ce relație există între public și epigramă?**

Publicul este purtătorul prim/peste timp al tăciunilor aprinși, ținuiți în podul palmei, întru veșnica lumină a acestui soare și-a acestui pământ. Fără el – anonim public, epigrama – tăciune-jar, tăiș de brici, laser al gândului șfichiuitor, n-ar fi decât o apă stătută cu broaște hohotind la auzul cântecului de privighetoare din marele cor al lumii de cânt.

— **Cunoașteți legături între epigrama românească și cea universală?**

Păstrând de la romani acel *homo sun, nihil humani a me alienum puto*, noi, Români, după ce-am fi învățat de la Franțuzi „la gât cravatei cum se leagă nodul”, am mai împrumutat (cu dobândă generoasă!) și ceva spirit, pe care l-am cultivat în grădina proprie cu un succes pe care doar suferința de veacuri ni-l va fi asigurat cu asupra de măsură. Altfel de unde hohotul de răs din vremea celei mai crunte forme de teroare (de care avem știre, fiindcă am îndurat-o!), hohot stămit de acel „Dava! ceas, dava! moște / Harașo tovarășe” (Ca să-l aminim doar pe acesta!)?

Epigrama românească este parte întregitoare din universul epigramatic al lumii, formă solară a înțelepciunii românești.

— **Din anul 1990 există Uniunea Epigramiștilor din România, în care sunt integrate 25 de nuclee de epigramiști. Vi se pare un fapt semnificativ pentru clima literară actuală?**

Numai 25 de nuclee de epigramiști grupează Uniunea Epigramiștilor din România? Cred că ar trebui să existe tot atâtea câte grupuri umane legate prin același cuget afinitate sufletească și refuz a accepta urâtul, sub orice formă s-ar deghiza acesta. Faptul că există o Uniune a creatorilor de epigramă e semn perfect că seriozitatea rămâne trăsătura esențială a mesajului cu care catrenul buclucaș își asigură drept de cetate în lumea literelor.

— **Există admiratori, dar și detractori ai genului. Considerați că există argumente, de-o parte și de alta, care să legitimeze o asemenea atitudine?**

Admiratori vor exista mereu, atâtea vreme cât creația numită epigramă va fi tăiată în cremenea spiritului de cea mai pură esență. Dacă „materia” va fi lut neînsuflit, detractorii nici măcar nu se vor osteni s-o ia în seamă. Și, de ce ar face-o? Ar fi ca și cum ar înălța funiciei monument „grandeur nature” spre a înfrunta infinitul...

— **În ultimii ani au apărut două lucrări consacrate epigramei și locului ei în literatura română, datorate doamnei Elis Răpeanu și confratelui Ioan Feneșan. Vi se par utile astfel de demersuri hermeneutice?**

Când o doamnă a epigramei românești contemporane (singurul „doctor” în epigramă, cu o lucrare pe de-a-ntregul originală, dat fiind faptul că nici nu avea pe cine plagia!) ne pune la dispoziție o amplă lucrare consacrată acestui gen literar (insist asupra termenului!), este un câștig pentru literatura română.

Dacă la demersul său (de Elis Răpeanu este vorba) s-a raliat cu egală seriozitate și Ioan Feneșan, hățușul hermeneutic va înceta să mai fie pentru noi, cei mulți și doritori de a fi primiți în regatul răsului limpezitor de gând, un labirint bântuit de minotauri, în care, bălbâind după un probabil înainte, după un posibil înapoi, nu vom afla nicidecum „urma de cenușă” a „întoarcerii în noi” de care spunea un Vasile Voiculescu.

— **Epigrama și umorul se află într-o legătură nu totdeauna pusă în evidență. Ați putea glosa în legătură cu această apartenență? Dacă umorul este, cum s-a spus, o notă distinctivă a fizionomiei morale a Românilor, alcătuint o componentă spirituală a poporului nostru, ce consecințe decurg din acest fapt pentru epigramă?**

Umorul – răs de dragul răsului. Epigrama – hohot de răs – lavă, săgeată, spadă otelită în vatra zeilor și aruncată pe pământul muritorilor cât să albă și aceștia cu ce să-și extirpe cangrenele răului cel foarte ingenios (că doar ne-a fost lăsat de iadul nostru cel de toate zilele...)

Să ne păstrăm, deci, umorul dar să-l înveșnicim cu scânteia aceea de spirit până când întregul rug de patimi și pătimiri să uite să mai doară.

Atunci, și numai atunci, epigrama românească va deveni în noul Babilon de graiuri și genuri literare, regină de necontestat. Până atunci să deschidem porțile luminii și pentru caii de lemn uitați pe lângă ziduri de foste cetăți (eterne sau efemere, totuna!), fiindcă cine știe ce nou Ulise va ridica flamura peste Carpații noștri, mult mai sus de ultima treaptă a infinitului căruia un gorjean de geniu i-a însemnat loc în glia românească.

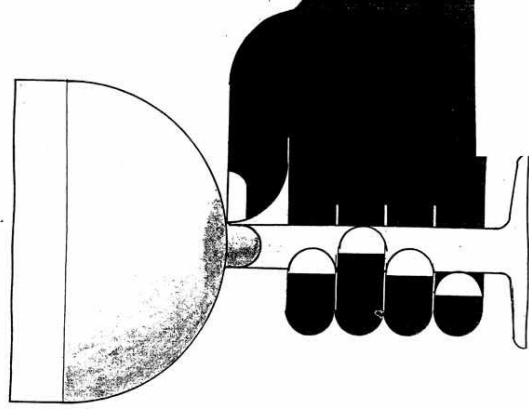
Vă mulțumesc!

CARIGRAME – MIHAI DANIELESCU

ORIGINEA SPECIILOR

N-au origine comună,
Spune Darwin despre om.
Unii sunt căzuți din lună,
Alții sunt căzuți din pom.

SECRETUL VIETII

Căutăm secretul ei,
Dar cu altă abordare:
El, cu mâna pe femeie,
Ea, cu mâna pe pahare.

ÎNTÂLNIRE

Mai știi tu bradul din pădure
Sub care culegeam noi mure?
Hai, vino și-l vom revedea...
La fabrica de cherestea!

HOMO...

EPIGRAMATICUS

„TORTIONARELE“

*Inchiziția ne-arată
Fapte de rămâi năuc;
Dar tortura-adevărată
Este cea de sub papuc.*

Dan Căpruciu

TÂNĂRA AMAZOANĂ

*Cu viitorul soț ea e drăguță,
Având spre mărițiș un gând curat.
Dar când își vede „sacii în căruță”,
Îndeamnă caili spre un alt bărbat.*

Vásile Larco

OF DE VÂRSTA A TREIA

*Cum să nu-mi deplâng etatea
Și să n-o urâsc nespus,
Dacă-mi bucur jumătatea
Numai de la brâu... în sus!*

Iulian Bostan

FEMEIA

*E cea mai pură creatură,
La griji, nevoi, ți-e un balsam,
Te scoate din încurcătură
La fel ca Eva pe Adam...*

Florina Dinescu-Dinu

PLĂȚI

*I-am dat unei duduî versate
Avansul, pentru-o noapte rară...
Azi, o plătesc din nou, în rate,
Cu pensia... alimentară!*

Gheorghe Burdușel

FRUMUSEȚEA-I TRECĂTOARE

*Pe-a visului aripă
Îmi strig a mea idee:
Oprește-te, o, clipă!
Oprește-te, femeie!*

Dan Noreu

INVERSARE

*Când și-a intrat ca soț în rol
Știa că dama-i dracul gol,
Acum, zicala s-o răstoarne,
Doar el e cel ce poartă coarne.*

Ștefan Al. Sașa

CASTITATE

*În lumea nouă fac remarca:
La doispe ani sunt fete mari,
Brunetele din Danemarca...
Și blondele din Ferentari!*

Nicolae Bunduri

DEFECT BIOLOGIC

*Când iubita-mi dăruiește
Toate farmecele sale,
Simt cum inima îmi crește,
Nu în piept, ci mai la vale!*

Eugen Ilișiu

VEDETE FEMININE LA T.V.

*Cum la T.V. e-antren, e cânt, e joc,
Vezi multe Afrodite la un loc,
Cu sânii mari, cu ochi de-azur, de foc...
Dar pe Atena n-o zărești deloc!*

Cătălina Orșivschi

FEMEIA

*Femeia, chiar de nu e jună,
Contrar părerilor frivole,
La casa omului e bună;
...V-o spune Meșterul Manole.*

Florin Rotaru

UNUI OCTOGENAR**ÎNSURAT CU O TÂNĂRĂ**

*Jună ce la braț o porți,
Prin mulțime, cu avânt,
Sigur te-a sculat din morți
... Să te bage în mormânt!*

Costel Stancu

IN MEMORIAM

Neculai Darie

ULTIMA DORINȚĂ

*Când mă veți duce, dragi confrăți,
Cu popă, dric și surugii,
La Huși aş vrea să mă-ngropați,
Ca să rămân tot printre... vii!*

A părăsit lumea în care a dăinuit poetul și epigramistul ieșean NECULAI DARIE. Dacă ar mai fi trăit câteva luni, ar fi împlinit 100 de ani! Născut într-un sat de prin părțile Hușului, într-o familie de oameni nevoiași și cu mulți copii, a iubit de mic slova cărții și, nu o dată și-a însoțit părinții la îndeletnicirile agrare, mergând pe drum cu cartea în mână și citind. Ajuns croitor de elită la Iași, frecventat de protipendada universitară și culturală a urbei, a muncit și și-a durat o casă arătoasă, inundată vara de umbra odihnitoare a unei livezi de pomi fructiferi și o palmă de vie, chiar lângă vila Sonet a lui Mihai Codreanu. Apropierea de marele poet, încurajările și povețele pe care le-a primit de la acesta, i-au deschis apetența pentru poezie. Cum singur spunea, „*un om care nu știe ce-i compasiunea, își extirpează lui însuși o parte din bucuriile vieții, din propria-i posibilitate de manifestare umană*”.

Versurile și le-a adunat între copertile a trei cărți: „POVARA ZBORULUI”, „PULBERI DE TOAMNĂ” și „PLOAIA DE GÂNDURI”, iar epigramele, care nu depășeau cu mult numărul anilor pe care i-a viețuit, le-a risipit prin diferite publicații și emisiuni radiofonice.

Dumnezeu să-l odihnească pe bunul și blajinul Neculai Darie, autodidactul care s-a format la școala vieții, cel care găsea pentru fiecare o vorbă de încurajare, ori de alinare, un sfat plin de înțelepciune!

VIAȚA LA BLOC

Contrastele-n traseul vieții

Te fac adesea să suspini:

La bloc sunt mai subțiri pereții

Decât obrazul la vecini.

A consennat – George Petrone.

MODA ȘI SOȚIA

Chiar de ești un soț model,

Credincios să-i fii e greu;

Modeli îi rămâi fidel,

Numai dac-o schimbi mereu!

Selecție epigrame – Vasile Larco

GHEORGHE PĂUN-ULMU (23.04.1915 – 02.01.2013)

Clubul Epigramiștilor Bucureșteni CINCINAT PAVELESCU anunță, cu durere, dispariția unui respectat epigramist: **GHEORGHE PĂUN-ULMU**, la numai doi ani înainte de a împlini venerabila vârstă de 100 de ani.

Născut în comuna călăreșeană Ulmu, a fost inclus în peste 20 de volume colective de epigramă, dar a și publicat în nume propriu opere din care amintim: *Pilule antistres*, *Hazoterapie – Mozaic umoristic* și *Cu pisica în buzunar*.

La închiderea ediției, ni s-a adus la cunoștință trista veste a încetării din viață a epigramistei clujene **MARIA BUMBEA**. **Odihnească-se în pace!**

Fiți pe fază!

FESTIVALURI ȘI CONCURSURI!!

CĂTE BUZĂUL DE MARE, Ediția a XIV-a, 10–12 mai 2013.

Casa de Cultură „Ion Caraion” a municipiului Buzău și Cenacul umoriștilor „Nicolae Grigore Mihăescu-Nigrim”, organizează Ediția a XIV-a a Festivalului Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare”, în perioada 10–12 mai 2013, cu următoarele concursuri:

I. Concurs Național de Epigramă cu teme: (1) „**Înălțarea domnilor**” și (2) „**Apă de ploaie**”, câte două epigrame inedite, nepublicate, la fiecare temă. Lucrările vor fi trimise în două exemplare, cu motto, până cel târziu 8 aprilie 2013, data poștei, pe adresa: Sălcușan Mihai, Buzău, str. 13 Decembrie, nr.10 A, cod poștal 120.217, județul Buzău. II. Concurs Național de Creație Literară – carte de epigramă și de literatură umoristică. Participă cărțile de epigramă și de literatură umoristică apărute după 1 mai 2012. Cărțile vor fi trimise în două exemplare pe adresa: Biblioteca Județeană „V. Voiculescu” str. Unirii nr. 140, municipiul Buzău, cod poștal 120238, județul Buzău, până la 8 aprilie 2013, data poștei.

Informații suplimentare se pot obține de la Sălcușan Mihai, la tel/fax 0338/105.222 și 0745/760.015 (mobil) sau pe e-mail: mihaisalcutan@yahoo.com.

ZĂMBETE ÎN PRIER – VIȘEU, Ediția a XI-a:

1. CONCURS DE EPIGRAMĂ cu teme: **Cine are urechi de auzit, s-audă** – 2 epigrame și **Sponsorul** – 2 epigrame (cuvântul trebuie să apară obligatoriu în catrene).

2. CONCURS DE PARODIE: Concurenții vor pritoct o parodie la următoarea poezie: **Cămara de fructe** de Ion Pillat (din volumul *Pe Argeș în sus*). (N.R.: Spațiul nu ne permite publicarea integrală a poeziei).

Lucrările vor fi trimise în trei exemplare cu motto și plic închis, în care se va arăta identitatea, adresa și datele de contact, până cel târziu în data de 1 aprilie 2013, pe adresa: **Perța Lucian**, Casa de Cultură, str. 22 Decembrie nr. 3, Vișeu de Sus, județul Maramureș, cod 435700, cu specificația: „Pentru concursul de epigrame”, respectiv „Pentru parodie”.

La concurs pot participa epigramaști de pretutindeni, membri sau nu ai UER, cu excepția epigramaștilor vișeuani.

3. CONCURS DE VOLUM, INCLUSIV ANTOLOGII: Pot participa volumele de umor (epigrame, fabule, proză scurtă, parodii, etc.), tipărite în perioada aprilie 2012 – martie 2013.

Lucrările vor fi trimise în două exemplare până cel târziu în data de 22 martie 2013 pe adresa menționată, cu specificația: „Pentru concursul de volum”.

Informații suplimentare se pot obține la telefoanele: 0262.354.131, 0262.354.639, 0741099253.

EMIL ȘAIN (19.09.1937 – 11.12.2012)

A trecut la cele veșnice umoristul EMIL ȘAIN (pseudonim: Ioan Emil Sein), unul dintre cei mai activi „ridendiști” din primul val după constituirea cenacului la 3 octombrie 1969.

Din tinerețe, s-a afirmat ca textier și instructor pentru „grupuri satirice”, programele artistice concepute de el având muzicalitate, vervă, colorit și poantă. Am avut ocazia să lucrez cu el, câțiva ani, ca interpret și să observ că în tot ce făcea puneă mult suflet.

De-a lungul anilor a colaborat la publicațiile locale „Drapelul roșu”, „Orizont”, la revista „Urzica” și la emisiunea radiofonică „Unda veselă” (București). În anul 1990 a editat revista de umor „Pardon”, al cărei director a fost pe tot parcursul apariției sale. Este autorul a peste 30 de cărți și plachete care conțin: proză și poezie pentru copii, schițe, cronici rimate, epigrame, fabule.

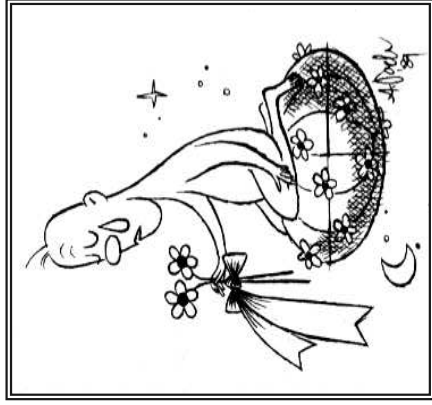
Devenit membru al Uniunii Scriitorilor din România, EMIL ȘAIN s-a dedicat activității editoriale ca manager-editor la Editura EXCELSIOR din Timișoara.

Prin plecarea sa dintre noi, Cenacul de Satiră și Umor RIDENDO a pierdut un bun coleg și un prieten de nădejde.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Ionel Iacob-Bencei

EPIGRAMA

PRIMĂVARA

LA PIEPTUL IUBITULUI

*Pomi diverși îmi dau flori
Cu alaiul lor de flori,
Tot flori, dar alfel am,
Stând sub....., mărul lui Adam “!*
Constanța Apostol

EL ȘI EA, DE 1 MARTIE

*La-nceput de primăvară
I-a întins un ghiocel;
Ea-l iubea din inimioară,
El pe ea... din portofel.*
Nicolae Bânduri

NOUTĂȚI DE PRIMĂVARĂ

*Primăvara vine iar
Și dorințe-ncep să fiarbă,
Noi impozite răsar,
Câtă frunză, câtă iarbă...*
Dan Căpruciu

MARTIE

*E luna când s-agită norii,
S-adună ciutele în cete,
Vin rândunelele, cocorii
Și berzele în sat... la fete.*
Vasile Larco

V I N E...

PRIMĂVARA

*Plecând cu ghiocei cu tot,
Sunt supărat de nu mai pot,
Căci n-aș fi vrut să se întâmple...
Să-i uite pe ai mei la tâmpie.*
Mircea Micle

ÎN LUNA MARTIE

*Când vine martie în zbor,
Guvernul nou, cinstit vă spun,
O să ne dea un mărțișor,
Făcut din sfoară și sapun.*
Cătălina Orșivschi

AUTOSTRADA SOARELUI,

DUPĂ TOPIREA ZĂPEZII

*Desigur, se putea oricum numi,
Dar e ciudat că s-au gândit să-i spună
Autostrada Soarelui, deși
Sunt cratere, acolo, ca pe Lună!*
Văli Slavu

SE ALEG „BABELE“

*De tradiție nu-mi pasă
Printre-ai mei contemporani,
Pentru că a mea-i aleasă
De vreo... patruzeci de ani!*
Constantin Cristian

PROVERB

*Nevasta mea mi-a reproșat
Că proasta-a fost când m-a luat...
Și-atunci am priceput, pe loc,
Că prostul are mult noroc.*

Florin Rotaru

P R I M Ă V A R A !